

Plán péče
o
přírodní památku
Žiželický les

na období
2026 - 2030

Schváleno příslušným orgánem ochrany přírody, Krajským úřadem Středočeského kraje,
odborem životního prostředí a zemědělství

schváleno protokolem č.j.ze dne

Ing. Simona Jandurová
vedoucí odboru životního
prostředí a zemědělství

1. Základní údaje o zvláště chráněném území

1.1 Základní identifikační údaje

evidenční číslo:
kategorie ochrany:
název území:
druh právního předpisu, kterým bylo území vyhlášeno: ...
orgán, který předpis vydal:
číslo předpisu:
datum platnosti předpisu:
datum účinnosti předpisu:

1.2 Údaje o lokalizaci území

kraj: Středočeský
okres: Kolín
obec s rozšířenou působností: Kolín
obec s pověřeným obecním úřadem:
obec: Choťovice, Žiželice, Radovesnice II
katastrální území: Choťovice, Končice, Radovesnice II

Příloha č. M1:

Orientační mapa s vyznačením území

1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí

Zvláště chráněné území:

Katastrální území: 795721, Choťovice

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Číslo listu vlastnictví	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
999		ostatní plocha	neplodná půda	803	159	159
1000		ostatní plocha	neplodná půda	203	189	189
1001		ostatní plocha	neplodná půda	16	469	469
1002		ostatní plocha	neplodná půda	227	396	396
1003		ostatní plocha	ostatní komunikace	803	357	357
1004		lesní pozemek	PUPFL	803	218154	218154
1005		lesní pozemek	PUPFL - ostatní komunikace	803	3180	3180
1006		lesní pozemek	PUPFL	803	180825	180825
1007		lesní pozemek	PUPFL - ostatní komunikace	803	4754	4754
1008		lesní pozemek	PUPFL - ostatní komunikace	803	402	402
1009		lesní pozemek	PUPFL	803	107336	107336
Celkem						516221

Katastrální území: 797448, Končice

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Číslo listu vlastnictví	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
512/2		lesní pozemek	PUPFL, ZPF	520	375	375
513		lesní pozemek	PUPFL	10001	40873	40873
546/3		lesní pozemek	PUPFL, ZPF	1922	413	413
1273		lesní pozemek	PUPFL	10001	4999	4999
Celkem						46660

Katastrální území: 738778, Radovesnice II

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Číslo listu vlastnictví	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
1803		orná půda	ZPF	10001	33540	1700
1804		lesní pozemek	PUPFL	633	10392	10392
Celkem						17392

Vlastnictví pozemků v přírodní památce

Katastrální území	Číslo listu vlastnictví	Vlastník pozemku
Choťovice	16	Ledecký Jiří, Okružní 921/20, 50003 Hradec Králové
Choťovice	203	Jandáková Marie, č.p. 117, 28128 Radovesnice II, 1/2 Šolta Vladimír, č.p. 28, 28128 Radovesnice II, 1/2
Choťovice	227	Bocková Stanislava, č.p. 149, 28002 Býchory, 1/2 Koťátko Josef, Dobrovského 1053, 53501 Přelouč, 1/2
Choťovice	803	Obec Žiželice, Masarykovo náměstí 1, 28129 Žiželice
Končice	10001	Obec Žiželice, Masarykovo náměstí 1, 28129 Žiželice
Končice	520	SJM Mikšovský Bohumil a Mikšovská Růžena, Končice 21, 21829 Žiželice
Končice	1922	Lesy České republiky, s.p., Přemyslova 1106/19, Nový Hradec Králové, 50008 Hradec Králové
Radovesnice II	633	Obec Žiželice, Masarykovo náměstí 1, 28129 Žiželice
Radovesnice II	10001	Obec Radovesnice II, č. p. 215, 28128 Radovesnice II

Ochranné pásmo:

Ochranné pásmo je navrženo dle § 37 zákona č. 114/1992 Sb. jako pás do vzdálenosti 50 m od hranice ZCHÚ.

Příloha č. M2:

Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma

1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	OP plocha v ha	Způsob využití pozemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky	57,24	-		
vodní plochy	-	-	zamokřená plocha	-
			rybník nebo nádrž	-
			vodní tok	-
trvalé travní porosty	-	-		
orná půda	-	17,3		
ostatní zemědělské pozemky	-	-		
ostatní plochy	0,38	0,03	neplodná půda	0,12
			ostatní způsoby využití	0,26
zastavěné plochy a nádvoří	-	-		
plocha celkem	57,62	17,33		

1.5 Překryv území s jinými chráněnými územími

národní park: ne
chráněná krajinná oblast: ne
jiný typ chráněného území: ne

Natura 2000

ptačí oblast: ne
evropsky významná lokalita: CZ0214010 – Dománovický les

Příloha č. M1:

Orientační mapa s vyznačením území

1.6 Kategorie IUCN

IV – řízená rezervace

1.7 Předmět ochrany ZCHÚ

1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu

Do zřizovacího předpisu se na navrhuje definice: „Ochrana lesních společenstev se zachovalou dřevinnou skladbou a s výskytem řady chráněných a ohrožených druhů rostlin a živočichů“.

1.7.2 Hlavní předmět ochrany ZCHÚ – současný stav

A. ekosystémy

název ekosystému	podíl plochy v ZCHÚ (%)	popis ekosystému
Hercynské dubohabřiny	65	Ve stromovém patře dominují dub letní a dub zimní, dále se významněji uplatňují habr obecný a lípa srdčitá, a to i v nižší etáži stromového patra a v patře keřovém. Bylinné patro je většinou druhově velice pestré s typickými mezofilními hajními druhy. Na vyvýšených místech je bylinné patro ochuzené s mírnými přechody v suché acidofilní doubravy. Místy (především při jižním okraji lesního komplexu) se v podrostu vyskytují teplomilné druhy a druhy indikující světlé lesy a lesostepi, především středoevropské bazofilní teplomilné doubravy.
Vlhké acidofilní doubravy	10	Ve stromovém patře dominuje dub zimní s vyšším zastoupením bříz, které mohou druhotně i dominovat. V přirozené dřevinné skladbě je zastoupena i borovice lesní, topol osika a jeřáb ptačí. Střední a keřová etáž se vyskytuje většinou pouze sporadicky, nejčastěji s výskytem krušiny olšové. V bylinném patře zcela dominuje bezkolenec rákosovitý s příměsí dalších vlhkomilných a acidofilních druhů. Lokálně přecházejí v dubohabřiny i teplomilné doubravy. Biotop je více zasažen druhotnými monokulturními výsadbami borovice lesní a borovice černé. Potenciálně se vyskytují na cca 20% rozlohy území.

B. druhy

název druhu	aktuální početnost nebo vitalita populace v ZCHÚ	stupeň ohrožení *	popis biotopu druhu
Hnědásek osikový	V posledních letech pouze vzácně zaletuje ze sousedního Dománovického lesa.	kriticky ohrožený ²	Paseky, proředěné porosty a okraje lesních porostů s přítomností jasanu v přirozené zmlazení a ve střední etáži, převážně na bohatších stanovištích.
Roháč obecný	Roztroušený výskyt.	ohrožený ²	Staré dubové lesy, larvy se vyvíjejí 3–5 let - žijí v zemi v okolí ležícího dřeva (části kmenů, klád, pařezy, kořeny), jehož trouchnivějšími částmi se živí, ale i přímo v trouchu.

1) podle Grulich (2012), 2) podle Farkač et al. (2005)

1.8 Předmět ochrany EVL anebo PO, s kterými je ZCHÚ v překryvu

A. typy přírodních stanovišť

stanoviště nejsou předmětem ochrany

B. evropsky významné druhy a ptáci

název druhu	aktuální početnost nebo vitalita populace v ZCHÚ	stupeň ohrožení	popis biotopu druhu
Hnědásek osikový	V posledních letech vzácně zaletuje ze sousedního Dománovického lesa.	kriticky ohrožený ²	Paseky, proředěné porosty a okraje lesních porostů s přítomností jasanu v přirozené zmlazení a ve střední etáži, převážně na bohatších stanovištích.
Roháč obecný	Roztroušený výskyt.	ohrožený ²	Staré dubové lesy, larvy se vyvíjejí 3–5 let - žijí v zemi v okolí ležícího dřeva (části kmenů, klád, pařezy, kořeny), jehož trouchnivějšími částmi se živí, ale i přímo v trouchu.
Střevíčník pantoflíček	Aktuálně nenalezen. Jeho výskyt však nelze vyloučit.	silně ohrožený ¹	Světlý listnatý les i okraje jehličnatých porostů, okraje odvodňovacích příkopů. Vždy na místech s bohatým bylinným patrem.

1) podle Grulich (2012), 2) podle Farkač et al. (2005)

1.9 Cíl ochrany

- Zvýšení věkové a prostorové diverzity s důrazem na udržení celkově světlejšího charakteru lesních porostů, umožňujícího rozvoj bohatého bylinného patra typického pro dubohabrové háje a teplomilné doubravy. Zachování a zlepšení stavu biotopu vlhkých acidofilních doubrav. Postupné odstranění geograficky a stanovištně nepůvodních druhů dřevin. Zachování podílu jasanu ztepilého ve všech dřevinných patrech.
- Zachování a podpora všech složek biodiverzity území vázaných na světlé lesy, především udržení a zlepšení stavu populace hnědáka osikového.

2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany

2.1 Stručný popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů

Přírodní památka se nachází v izolovaném lesním komplexu cca 3 km západojihozápadně od obce Žiželice a cca 8 km jihozápadně od Chlumce nad Cidlinou v okrese Kolín. Lesní komplex Žiželického lesa zaujímá nevýrazný pahorek až táhlý hřbít s nejvyšším bodem 231 m n.m. ve střední části. Nejnižší bod je na úrovni 220 m n.m. při severovýchodním okraji. Žiželický les je víceméně celý obklopen poli, pouze u přístupových cest byly v nedávné době založeny menší remízky s rozvolněnými výsadbami našich listnáčů.

Podle geomorfologického členění (Demek 1987) náleží PR do celku Východolabská tabule, podcelku Chlumecká tabule a okrsku Krakovanská tabule.

Geologickým podkladem celého chráněného území jsou slíny a slínovce středního turonu (sedimenty svrchní křídý), které jsou v nejvyšších místech překryté slabou vrstvou šterkopísků čtvrtohorní (pleistocén) labské terasy (Ložek, Kubíková, Špryňar 2005). Reliéf území je při severním a jižním okraji plochý, směrem ke středu území se zvedají mírné svahy.

Lokalitou neprobíhá žádná větší trvalá vodoteč. Na řadě míst jsou však patrné starší odvodňovací příkopy. Hydrograficky spadá Žiželický les přímo do povodí Cidliny.

Z hlediska pedologického se zde vyskytují pararendziny, kambizemě a hnědozemně, které jsou většinou oglejené. Plochy s vyšším podílem písčité frakce mají tendenci k podzolování.

Klimaticky (Quitt in Tolazs & al. 2007) území spadá do teplé oblasti T2, která je charakterizována dlouhým teplým suchým létem, krátkou mírně teplou suchou až velmi suchou zimou s velmi krátkým trváním sněhové pokrývky a velmi krátkým přechodným jarním a podzimním obdobím, s průměrným ročním úhrnem srážek 560 mm a průměrnou roční teplotou 8,5–9 °C.

Podle fytogeografického členění České republiky (Skalický 1988) leží území Dománovického lesa ve fytogeografickém obvodu Českého termofytika, fytogeografickém podokrese Rožďalovická tabule.

Podle Neuhauslové a kol. (2001) by potenciální přirozenou vegetací v celé PR byla černýšová dubohabřina (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*). Hercynské dubohabřiny (kód biotopu L3.1 dle Katalogu biotopů ČR, asociace *Galio sylvatici-Carpinetum*, dle Chytrého a kol. 2013) zde sice převažují, ale vyskytují se v několika odlišných variantách.

V typických hercynských dubohabřinách dominují ve stromovém patře duby (duby zimní (*Quercus petraea*) i letní (*Quercus robur*)). Příměs tvoří nejčastěji habr obecný (*Carpinus betulus*) a lípa srdčitá (*Tilia cordata*). Lokálně jsou přimíšeny i javor babyka (*Acer campestre*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*) a jilm habrolistý (*Ulmus minor*). Habr s lípou tvoří i střední a dorůstající etáž ve starších dvouetážových porostech. V druhově bohatém bylinném patře se uplatňují typické hájové druhy jako: srha hajní (*Dactylis polygama*), svízel lesní (*Galium sylvaticum*), svízel vonný (*Galium odoratum*), hrachor černý (*Lathyrus niger*), hrachor jarní (*Lathyrus vernus*), strdivka níci (*Melica nutans*), ptačinec velkokvětý (*Stellaria holostea*), bažanka vytrvalá (*Mercurialis perennis*), medovník meduňkolistý (*Melittis melissophyllum*), kostřava různolistá (*Festuca heterophylla*), kokořík mnohokvětý (*Polygonatum multiflorum*), lilie zlatohlavá (*Lilium martagon*), plicník tmavý (*Pulmonaria obscura*) nebo lipnice hajní (*Poa nemoralis*). Bylinné patro je nejbohatší při prosvětlených okrajích porostů. Z významnějších druhů byl zaznamenán výskyt okrotice červené (*Cephalanther rubra*). Hojná je okrotice bílá (*Cephalanthera damasonium*), vzácně se vykytuje bradáček vejčitý (*Listera ovata*) a několik druhů kruštíků (*Epipactis* sp.). Ve stinných porostech s dominancí habru bývá bylinné patro silně potlačeno. Ve vlhčích místech jsou časté vlhkomilnější typy dubohabřin s převahou druhů jako válečka lesní (*Brachypodium sylvaticum*), ostřice lesní (*Carex sylvatica*), kostřava obrovská (*Festuca gigantea*) nebo netýkavka nedůtklivá (*Impatiens noli-tangere*). Na pomístné přechody do teplomilných doubrav ukazuje výskyt kamejky modronachové (*Lithospermum purpureocaeruleum*).

Na vyvýšených místech s písčitéjšími půdami ve střední části se nacházejí hercynské dubohabřiny s ochuzeným bylinným patrem, ve kterém se více uplatňují méně náročné druhy jako třtina rákosovitá (*Calamagrostis arundinacea*), konvalinka vonná (*Convallaria majalis*), černýš luční (*Melampyrum pratense*), ptačinec hajní (*Stellaria holostea*), lipnice hajní (*Poa nemoralis*), mléčka zední (*Mycelis muralis*), krtičník hlíznatý (*Scrophularia nodosa*), brčál barvínek (*Vinca minor*) apod. Ojedinele se vyskytují i acidofyty jako ostřice kulonosná (*Carex pilulifera*), rozrazil lékařský (*Veronica officinalis*) a brusnice borůvka (*Vaccinium myrtillus*) indikující maloplošné výskyty a přechody k suchým acidofilním doubravám (kód biotopu L7.1). Na vlhčích místech s ochuzenými půdami přecházejí dubohabřiny ve vlhké (tzv. bezkolencové) acidofilní doubravy (kód biotopu L7.2), pro které je typická dominance bezkolence rákosovitého (*Molinia arundinacea*) v bylinném patře. Ve stromovém patře se v nich více uplatňují břízy – především bříza bělokorá (*Betula pendula*). Porosty vyhraněných bezkolencových doubrav se maloplošně vyskytují ve střední části území. Velké rozlohy

původního výskytu na jižních mírných svazích ve střední části území jsou v současné době přeměněny v rozsáhlé náhradní kultury borovic.

Na plošinách při jižním okraji se nacházejí lesní porosty s výskytem řady druhů indikujících světlé lesy, především středoevropské bazofilní teplomilné (tzv. mochnové) doubravy (kód biotopu L6.4) i nelesní stanoviště. Ve stromovém patře převažují duby, především dub letní (*Quercus robur*). V příměsi se častěji uplatňuje i jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*) a bříza bělokorá (*Betula pendula*). V nižší etáži místy expanduje habr obecný (*Carpinus betulus*), dále jsou v nižších etážích přítomny i lípa srdčitá (*Tilia cordata*), javor babyka (*Acer campestre*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*) nebo jilm habrolistý (*Ulmus minor*). Bohaté je keřové patro s hojným výskytem ptačího zobu obecného (*Ligustrum vulgare*), krušiny olšové (*Frangula alnus*), svídy krvavé (*Cornus sanguinea*) i řady dalších druhů keřů. V podrostu těchto porostů se zvláště na světlinách a v prosvětlených částech vyskytuje vedle běžných hájových druhů i řada druhů méně běžných a vzácnějších. Z druhů charakteristických pro mochnové doubravy se vyskytují např. bukvice lékařská (*Betonica officinalis*), mochna bílá (*Potentilla alba*), válečka prápořitá (*Brachypodium pinnatum*), ostřice horská (*Carex montana*), kostřava různolistá (*Festuca heterophylla*), svízel severní (*Galium boreale*), ostřice chabá (*Carex flacca*), medovník meduňkolistý (*Melittis melissophyllum*), prvosenka jarní (*Primula veris*), řimbaba chocholičnatá (*Pyrethrum corymbosum*), srpice barvířská (*Serratula tinctoria*), violka srstnatá (*Viola hirta*) nebo tolita lékařská (*Vincetoxicum hirundinaria*). Zajímavostí je zde i výskyt spíše nelesních druhů jako je tužebník obecný (*Filipendula vulgaris*), kakost krvavý (*Geranium sanguineum*), oman vrbolistý (*Inula salicina*), ostřice plstnatá (*Carex tomentosa*) nebo pryšec kosmatý (*Euphorbia villosa*).

Většina výše zmíněných druhů vyskytujících se na pasekách a v podrostu teplomilných doubrav má hlavní těžiště výskytu ve světlých lesích a v lesostepích. Pro lesostepi a světlé lesy je typické, že pod heterogenním nadrostem stromového patra lze pozorovat vícesměrné gradienty půdní vlhkosti, světla a teploty, na které rostliny reagují podle svých ekologických nároků. Tak se udržuje velice rozmanité bylinné patro, kde se uplatňují světlomilné i stínomilné, vlhkomilné i suchomilné byliny a trávy (Jersáková, Kindlmann, 2004).

Fauna území je zatím nebyla podrobněji zkoumána, nicméně lze předpokládat výskyt řady významných druhů, především mezi bezobratlými. Jednoznačně nejvýznamnější je výskyt hnědáška osikového (*Euphydryas maturna*), který má v EVL Dománovický les poslední známou lokalitu na území ČR. Jeho výskyt je v současnosti v Žiželickém lese pouze sporadický, pozorovány jsou jednotlivé zálety ze sousedního Dománovického lesa. Na řadě míst však odrůstající jasanové zmlazení jak na pasekách, tak i v prosvětlených porostech nabízí hnědáškově ideální podmínky pro výskyt.

Dalším významným druhem je roháč obecný (*Lucanus cervus*), který poměrně hojně využívá celou plochu lesního komplexu. Jeho pozorování jsou nejčastěji na osluněných okrajích starších porostů při okraji lesa, okrajích pasek a podél cest.

V tůních na pasece ve východní části území se rozmnožuje skokan štíhlý (*Rana dalmatina*). Z plazů je běžný slepýš křehký (*Anguis fragilis*). Na pasekách a v okolí cest se vyskytuje ještěrka obecná (*Lacerta agilis*).

Hojní jsou šplhavci – strakapoud velký (*Dendrocopos major*), strakapoud prostřední (*Dendrocopos medius*), strakapoud malý (*Dendrocopos minor*), datel černý (*Dryocopus martius*) a žluna zelená (*Pica viridis*). Z dravců se vyskytuje káň lesní (*Buteo buteo*). Z dalších významnějších druhů ptáků byly zaznamenány např. krkavec velký (*Corvus corax*), žluva hajní (*Oriolus oriolus*) a drozd brávník (*Turdus viscivorus*).

Ze savců se vyskytuje např. veverka obecná (*Sciurus vulgaris*), z lovné zvěře lze běžně pozorovat zajíce polního (*Lepus europaeus*), srnce obecného (*Capreolus capreolus*), daňka skvrnitého (*Dama dama*) nebo prase divoké (*Sus scrofa*).

Přehled zvláště chráněných druhů rostlin

název druhu	aktuální početnost nebo vitalita populace v ZCHÚ	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	popis biotopu druhu, další poznámky
lilie zlatohlavá <i>Lilium martagon</i>	Roztroušeně na většině plochy PP. Převážně sterilní exempláře.	ohrožený	Světlé a mírně prosvětlené listnaté lesní porosty, okraje pasek.
medovník meduňkolistý <i>Melittis melissophyllum</i>	Roztroušeně na většině plochy PP vyjma chudších míst ve střední části.	ohrožený	Světlé a mírně prosvětlené listnaté lesní porosty, okraje pasek.
okrotice bílá <i>Cephalanthera damasonium</i>	Hojněji v Z části, jinde roztroušeně a jednotlivě.	ohrožený	Starší i mladší listnaté a smíšené porosty (stinné i světlejší).
okrotice červená <i>Cephalanthera rubra</i>	Dvě mikrolokality, okolo 10 kvetoucích jedinců.	silně ohrožený	Prosvětlené listnaté porosty.
prýšec kosmatý <i>Euphorbia villosa</i>	Rozsáhlejší porosty na pomezí 1C1 a 1C5 a 1C1 a 1C3, jednotlivě na světlinách v jižní části 1B8	ohrožený	Prosvětlené listnaté porosty, okraje pasek.

Přehled zvláště chráněných druhů živočichů

název druhu	aktuální početnost nebo vitalita populace v ZCHÚ	kategorie podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	popis biotopu druhu, další poznámky
hnědásek osikový <i>Euphydryas maturna</i>	Aktuálně nepravidelně zalétá z Dománovického lesa.	kriticky ohrožený	Lesní světliny, paseky, prosvětlené porosty, vždy s přítomností mladších jasanů. Zpravidla v místech s bohatším podrostem.
ještěrka obecná <i>Lacerta agilis</i>	Roztroušeně	silně ohrožený	Paseky, meze na okrajích lesa
krkavec obecný <i>Corvus corax</i>	Pravidelná pozorování, možné hnízdění.	ohrožený	Mozaikovitá krajina, hnízdí v lesích.
mravenec <i>Formica</i> sp.	Roztroušeně	ohrožený	Starší smíšené a listnaté porosty, okraje pasek.
roháč obecný <i>Lucanus cervus</i>	pravděpodobně běžný výskyt po celé PP, pozorován hlavně v okolí cest a při okrajích vzrostlého lesa	ohrožený	Staré dubové lesy, larvy žijí v zemi v okolí ležícího dřeva (části kmenů, klád, pařezů, kořeny), jehož trouchnivějšími částmi se živí, ale i přímo v trouchu.
skokan štihlý <i>Rana dalmatina</i>	Nižší desítky jedinců. Pravidelně se rozmnožuje.	silně ohrožený	Rozmnožování v tůních na pasece v 1C1. Dospělci pozorováni v celém prostoru navrhované PP.
slepýš křehký <i>Anguis fragilis</i>	Pravděpodobně hojně, pozorován hlavně v okolí cest.	silně ohrožený	V celém prostoru navrhované PP.

strakapoud prostřední <i>Dendrocopos medius</i>	Pravidelná pozorování, pravděpodobné hnízdění několika párů.	ohrožený	Smíšené a listnaté porosty.
veverka obecná <i>Sciurus vulgaris</i>	Řídce na celé ploše navrhované PP.	ohrožený	Les, živí se lesními semeny a plody.
žluva hajní <i>Oriolus oriolus</i>	Pravidelná pozorování, pravděpodobné hnízdění několika párů.	silně ohrožený	Koruny vzrostlých stromů. V celém prostoru navrhované PP.

Nejdůležitějším druhem z hlediska ochrany přírody je **hnědásek osikový** (*Euphydryas maturna*). V současnosti se v EVL Dománovický les jedná o poslední lokalitu druhu v České republice a i v rámci celé Evropy je to jeden z nejvzácnější a nejohroženějších denních motýlů. Z těchto důvodů zde uvádíme podrobněji popis jeho nároků. Plán péče je proto zpracován v souladu se záchranným programem (Čížek et al. 2005b) hnědásky osikového, ale i s ohledem na další významné druhy.

Jedná se o druh světlých rozvolněných listnatých lesů nížin a pahorkatin s bohatým bylinným a keřovým patrem a s nezapojeným patrem stromovým – v minulosti zejména pařeziny a střední lesy, výslunné lesní světliny a průseky, lesní cesty. Hostitelskou rostlinou housenek středočeských populací je prokazatelně jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), velmi vzácně byl zaznamenán ptačí zob obecný (*Ligustrum vulgare*). Dospělci létají od konce května do začátku července. Vývojová stadia nejlépe prosperují nikoli na přímém slunci, ale v polostínu a kladoucí samičky preferují relativně vlhká a zátěvná místa.

Samice kladou hromadně v několika vrstvách několik desítek až stovek žlutavých vajíček na spodní stranu listů osluněných jasanů, nejčastěji na mladé stromky do výšky 3 m, přičemž na jednom stromku často bývá i více snůšek. Nejvýše bylo zaznamenáno hnízdo v 9 m nad zemí. Mladé housenky se líhnou během července a jsou gregarické, vytvářejí tzv. primární hnízdo a opřádají vlákny nejprve lístek se snůškou, později celý list. Po zkonsumování „snůškového“ listu se housenky přesunou na další listy a opřádají vhodnou větev živné rostliny zámotkem (tzv. sekundárním hnízdem). Housenky z různých snůšek na jednom stromě se mohou spojit do jednoho hnízda. Larvy v hnízdech nezimují, ale již v průběhu srpna se rozlézají a přezimují soliterně v přízemní vegetaci. Jarní housenky se v Polabí nejprve krmí pravděpodobně bylinami (plicníky, violky aj.). Dávají však přednost rašícímu ptačímu zobu (*Ligustrum vulgare*) a poté, co začne rašit jasan, přecházejí na mladé listy jasanu. V tomto období se musí často slunit. Kuklí se hlavou dolů, zavěšeny na vegetaci až do dvou metrů výšky. Housenky ve střední Evropě přezimují pouze jedenkrát, v severní Evropě je vývoj víceletý. Samci na samice vyčkávají na osluněných keřích a stromech. Obě pohlaví sají nektar převážně v ranních a odpoledních hodinách především na kvetoucích keřích (ptačí zoby, ostružiníky a další druhy), méně na kvetoucích bylinách. Samci sají i na vlhké zemi nebo na hnilých organických látkách. Populace bývají nepočetné a poměrně sedetární, byly však zaznamenány i přelety jedinců mezi jednotlivými lesními světlinami do vzdálenosti několika stovek metrů (nejčastěji do 300 m, výjimečně až do 1 km). Jednotlivé kolonie v rámci lesního komplexu jsou propojeny do metapopulací.

Podobně jako u dalších druhů motýlů světlých listnatých lesů pro jeho přežití nestačí jen zachovat přírodě blízkou dřevinnou skladbu. Hnědásek osikový má velmi vyhraněné nároky na prostorovou a věkovou strukturu svých biotopů. Může přežívat pouze tehdy, je-li na jeho lokalitách stálá nabídka menších pasek, světlin a prosvětlených porostů s mladými jasanem a zároveň dostatek nektaronosných křovin (především ptačí zob a ostružiník, dále svída, krušina,

kalina, řešetlák apod.) a bylin (hlavně z čeledi miříkovité (mrkvovité) (*Apiaceae*)). Vhodná místa od sebe musí být v takové vzdálenosti (optimálně do 300 m), aby přeletující samice vždy našly dostatek míst s podmínkami vhodnými pro kladení vajíček. Osídlené plochy by měly být propojeny lesními cestami či průseky.

Rozmnožování hnědáka osikového v Žiželickém lese bylo zaznamenáno naposledy v roce 2009, později už byly pozorovány jen jednotlivé zálety dospělců.

V posledních letech početnost hnědáka osikového v sousedním Dománovickém lese fluktuuje mezi 100 – 300 jedinci, což je pod hranicí 500 kusů udávanou jako minimální počet postačující pro uchování genetické diverzity populací (Reed et al. 2003). Empirická zjištění navíc ukazují, že pro předejití vlivů environmentální stochasticity (předejití rizika náhlého vyhynutí vnějšími vlivy – výkyvy počasí, nemoci atd.) by populace bezobratlých měly dosahovat okolo 5000 kusů ročně.

Běžné holosečné hospodaření je pro zachování populace hnědáka nevyhovující. Na velkých holosečích bez výstavek není vyhovující mikroklima (přílišné oslunění, přílišné proudění vzduchu apod.). Hnědásek na nich osidluje jasanů převážně jen na jejich okrajích. Při klasickém obmýtí vysokého lesa je ale nejzásadnějším problémem to, že lesní porosty jsou na dlouhá desetiletí zapojené se zastíněným bylinným patrem a s malou frekvencí pasek.

Pro zachování populace hnědáka osikového je nutné pěstování trvale světlých lesů nebo lesů s krátkým obmýtím. U hnědáka osikového je zřejmá jeho vazba na střední lesy, které na rozdíl od běžně pěstovaných lesů vysokých, zajišťují:

1. kontinuální nabídku mikrohabitatů vyhovujících nárokům larev, tj. vlhkých a závětrných míst v polostínu
2. optimální výšku křovinné vegetace pro aktivitu imág
3. bohaté bylinné patro (jarní housenky, nektar)
4. dostatečně hustou síť vhodných stanovišť, jejichž distribuce odpovídá disperzním schopnostem dospělců

Negativní vliv na jeho populace má dále nahrazování původních listnatých dřevin nepůvodními, změny hydrologického režimu, příprava půdy před zalesněním, použití herbicidů a insekticidů, případně i sběratelé.

Výhledově může být problémem chřadnutí a odumírání jasanů způsobené houbou *Chalara fraxinea*. Onemocnění se již projevuje i v Žiželickém a Dománovickém lese, zvláště v místech s větší koncentrací jasanů. Nicméně zatím nedochází k ovlivnění populace hnědáka. Hnědásek kolonizuje i náhradní výhony poškozených jasanů. Do budoucna však mohou nastat komplikace se sháněním sadebního materiálu jasanu. Ač se jasan v části porostů úspěšně zmlazuje, na řadu míst ho bude nutné nadále vnášet uměle.

2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti, současnosti a blízké budoucnosti

a) ochrana přírody

V roce 2005 se Žiželický les stal součástí EVL Dománovický les. EVL zahrnuje vedle Žiželického lesa i severovýchodní část rozsáhlého lesního komplexu Dománovického lesa, celková rozloha EVL je 354,89 ha. Motivem pro vyhlášení evropsky významné lokality se stal výskyt hnědáka osikového. Předměty ochrany EVL jsou i střevíčník pantoflíček a roháč obecný. Výskyt hnědáka osikového tady byl potvrzen v polovině 90. let.

Od roku 2001 je zde systematicky prováděn výzkum a monitoring hnědáka osikového. V roce 2011 schválilo MŽP ČR Záchranný program hnědáka osikového v ČR. Přípravu textu záchranného programu hnědáka osikového zajišťovala AOPK ČR ve spolupráci s externími vědeckými a odbornými pracovníky. V souvislosti se schválením záchranného programu se

započalo se záměrnými opatřeními na podporu hnědáka osikového. Realizaci záchranného programu zajišťuje AOPK ČR. V předchozích letech bylo v rámci managementových zásahů provedeno prosvětlení na zakmenění 0,6-0,7 a podplocení s dosadbou JS na 3 plochách v PSK 1D9. Rozlohy jednotlivých dílčích ploch se pohybují mezi 0,4 – 0,6 ha. Proběhly v nich i první prosthávky zaměřené na redukci expanzního náletu osiky. V závislosti na odrůstání zmlazení bude u většiny žádoucí provést další prosvětlení, následně budou nutné další prosthávky v náletech a výmladcích a zároveň bude vhodné jejich rozšíření. Na holiny se dosazuje cca 10% jasanů. Na některých holinách byly s popudu ochrany přírody ponechány a bylo omezeno používání herbicidů při potlačování buřeně.

b) lesní hospodářství

Zájmové území se nachází v oblasti dlouhodobě a intenzivně obhospodařované. Lesní porosty zde byly po staletí intenzivně využívány. Lze předpokládat, že se v nich páslo i polařilo a postupně se rozlohy lesů zmenšovaly na úkor zemědělského využití. V současnosti zde lesy tvoří menší celky o rozloze několika desítek až stovek hektarů mezi nimiž je krajina intenzivně zemědělsky využívána. Jak je patrné z mapy II. vojenského mapování (tzv. Františkova) z let 1836-1852 (Příloha č. M7) se poměr zemědělské půdy a lesů za posledních tři sta let výrazně neměnil. Lesem v té době nebyly jen menší části v SV cípu lesního komplexu (odpovídá pozemkům v katastru Končice – zhruba PSK 1D11 a 1D5a). Lesem nebyly zjevně ani parcely v katastru obce Radovesnice II při jižním okraji (zhruba PSK 1C11 a 1C1a).

Důležitým zásahem do zrna krajinné mozaiky byla změna struktury samotných lesů. K té podle dochovaných dokladů docházelo už na konci 18. století. Tehdy se v celém Polabí začaly výmladkové lesy (tj. střední lesy a pařeziny) převádět na vysokokmenné porosty. Tyto změny se dotkly jak okolních lesů tak i samotného Žiželského lesa. Pozůstatky tohoto hospodaření (pravidelně rozmístěné výrazně starší stromy a nebo pařezy po jejich vytěžení) nalezneme ve starších porostních skupinách dodnes. V podstatě většina starších listnatých porostů má charakter nepravých kmenovin (předřezných pařezin). V horní etáži dominují duby z původních pařezin. Dorůstající a střední etáž pak tvoří habr a lípa. Odklon od výmladkového hospodaření zjevně způsobil snížení populací druhů vázaných na světlé listnaté lesy. Nicméně dle stávajícího stavu porostů se přeměnou výmladkových lesů začalo relativně pozdě, nejdříve před cca 80 ti lety, tedy až krátce před 2.světovou válkou. V té době se zároveň začalo s nahrazováním původních dřevin dřevinami alochtonními. Tento jev se dotkl zejména jižních a středních částí Žiželského lesa, kde se nacházejí rozsáhlejší cca 80ti leté porosty borovice lesní a místy i borovice černé. V druhé polovině 20. století se již výmladkově vůbec nehospodařilo. Staré porosty byly obnovovány holosečně. Nejčastěji byly zalesňovány borovicí lesní, méně dubem, vzácně smrkem a dalšími dřevinami, místy se nacházejí náletové porosty s převahou břízy, které zjevně vznikly zanedbáním péče o výsadby. V posledních cca 20 letech už se zalesňuje převážně listnáči – nejvíce dubem, méně bukem. Nové výsadby buku se objevují nově i na větších plochách. V prvním lesním vegetačním stupni nejsou ale plošné monokulturní výsadby vhodné, vhodnější jsou výsadby do kotlíků a nebo do příměsí k dubu.

Na změně druhové skladby živočichů a rostlin se také velmi výrazně podepsalo snížení hladiny podzemní vody. Tento jev úzce souvisí jednak s lesnickými jednak se zemědělskými melioracemi, jeho projevem je pravděpodobně i ústup jasenin.

Obmýti u dubových porostních typů bylo v uplynulém deceniu 120 let, obnovní doba 30 let. U borových porostních typů bylo obmýti 110 let, obnovní doba 20 let a u ostatních listnatých (převaha břízy) obmýti 70 let a obnovní doba 20 let. Takto jsou obmýti i obnovní doby ponechány i v novém LHP. V roce 2013 se provedly managementové zákroky (prosvětlování s podsadbou jasanu) v souvislosti se záchranným programem hnědáka osikového.

Negativním jevem z posledních let je vytvoření větších holin v SZ části území, které byly zrealizovány bez konzultace s AOPK ČR. Nejsou na nich žádné výstavky. Problematické je především odtěžení lemu lesa při západním okraji pasek, čímž se paseky otevřely převažujícímu západnímu proudění větru.

c) zemědělské hospodaření

Okolní krajina je intenzivně zemědělsky obhospodařovaná, což má negativní vliv na okrajové části PP. Orba probíhá až k samému kraji lesního porostu, což způsobuje absenci bylinných lemů a tím snížení potravní nabídky např. hnědáka osikového. Dalším problémem je možné ovlivnění používanými chemikáliemi tj. herbicidy a insekticidy. Stejně jako obohacování povrchových a podzemních vod dusičnany a fosforečnany z používaných umělých hnojiv.

d) myslivost

Vzhledem k okolní zemědělsky využívané krajině se do lesního celku stahuje zvěř z okolí, což způsobuje potíže při obnově lesa a veškeré výsadby i prořezané porosty je nutné oplocovat. Problematické mohou být i vysoké stavy černé zvěře, která může rytím negativně ovlivňovat výskyt předmětů ochrany (larvy roháče, hlízy rostlin mohou sloužit černé zvěři za potravu). Neznámý je zatím vliv černé zvěře na přezimující housenky hnědáka osikového. Stavy černé zvěře je tedy lepší udržovat na minimálních počtech. Nicméně rytí zvěře má i částečně pozitivní vliv, kdy disturbované plochy mohou některým druhům rostlin sloužit k snazšímu vyklíčení, ve vlhčích místech, kde si černá zvěř vytváří kaliště, mohou přispět i k vytváření malých tůní. Obnažování půdního povrchu a tvorbu tůní je však možné zajistit i cílenými managementovými zákroky. Přímě v PP aktuálně nejsou žádná významná myslivecká zařízení. Uvnitř lesního komplexu se nachází několik posedů a malých krmelišť s minerálním lizem.

Žiželský les je v současnosti součástí společenstevní honitby, nájemcem je Myslivecké sdružení Žiželice.

e) rekreace a sport

Územím neprochází žádná turistická trasa a lokalita není ani nijak často využívána houbaři. Houbaři ale i fotografové a amatérští i profesionální milovníci přírody naopak hojně navštěvují sousední Dománovický les, kde prokazatelně dochází občas k vyrýpávání střešníků a ke skrytému odchytu imag nebo odříznutí větví a odnosu „hnízd“ hnědáka osikového. Žiželský les je tedy ve „stínu“ sousedního známějšího Dománovického lesa a tyto negativní jevy se ho prozatím netýkají.

2.3 Související plánovací dokumenty, správní rozhodnutí a právní předpisy

- LHP LHC Obec Žiželice na období 2006-2015

2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch

2.4.1 Základní údaje o lesích

Přírodní lesní oblast	17 - Polabí
Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod	LHC Obec Žiželice (505 401)
Výměra LHC (zařizovacího obvodu) v ZCHÚ (ha)	57,11 ha
Období platnosti LHP (LHO)	1.1.2016 – 31.12. 2025
Organizace lesního hospodářství	
Nižší organizační jednotka	

Pozn. rozlohy výměr LHC jsou dle porostní plochy bez bezlesí

Přehled výměr a zastoupení souborů lesních typů

Přírodní lesní oblast:				
Soubor lesních typů (SLT)	Název SLT	Přirozená dřevinná skladba SLT	Výměra (ha)	Podíl (%)
1O	Lipová doubrava	DBL (DBZ) 6-8, HB ±3, LP 1-2, (JV, JS, JL) ±, OS ±, BK ±	49,33	86,4
1V	Vlhká habrová doubrava	DBL 5-7, HB 2, JV ±1, JS ±2, LP ±2, BK 0-1, JL ±1, JD ±, OL 0-1, BB ±	2,18	3,8
1D	Obohacená habrová doubrava	DB 6-7, HB 1-2, LP±2, (JV,JS) ±2, JL ±2, BK 0-1, (břek, BB, TR) ±	2,40	4,2
1B	Bohatá habrová doubrava	DBZ 8, HB 1-2, LP ±2, BK 0-1, JV±, BB±, (JS, TR, břek, keře) ±	3,20	5,6
Celkem			57,11	100 %

Porovnání přirozené a současné skladby lesa

Zkratka	Název dřeviny	Současné zastoupení (ha)	Současné zastoupení (%)	Přirozené zastoupení (ha)	Přirozené zastoupení (%)
Jehličnany					
SM	Smrk ztepilý	0,25	0,44	0	0
BO	Borovice lesní	12,65	22,15	+	+
BOC	Borovice černá	0,95	1,66	0	0
JD	Jedle bělokorá	0	0	+	+
MD	Modřín opadavý	0,4	0,7	0	0
Listnáče					
DB	DBL – dub letní DBZ – dub zimní	25,51	44,67	37,03	64,84
DBC	Dub červený	0,75	1,31	0	0
CER	Dub cer	+	+	0	0
BK	Buk lesní	0,55	0,96	0,07	0,12
HB	Habr obecný	5,0	8,76	13,47	23,59
JV	Javor mléč	0	0	0,16	0,28
BB	Javor babyka	0,10	0,18	+	+
JS	Jasan ztepilý	1,4	2,45	0,18	0,31
JL	Jilm habrolistý	+	+	0,04	0,07
JLV	Jilm vaz	+	+	+	+
BR	Bříza bělokorá	3,3	5,78	+	+
BŘK	Jeřáb břek	0	0	+	+
TR	Třešň ptačí	0,05	0,09	+	+
JB	Jabloň lesní	+	+	+	+
LP	Lípa srdčitá	5,9	10,33	6,16	10,79
OL	Olše lepkavá	0	0	+	+

OS	Topol osika	0,15	0,26	+	+
JIV	Vrba jíva	0,15	0,26	+	+
Celkem		57,11	100 %	57,11	100 %

Přirozená dřevinná skladba je převzata z Pěstování lesů II. Teoretická východiska pěstování lesů, Poleno, Vacek a kol., 2007

Maloplošně se v rámci PP vyskytují místa, která jsou o poznání chudší a typologicky by odpovídala spíše SLT 1P nebo 2S, kde jsou v přirozené dřevinné skladbě zastoupeny břízy a borovice lesní. Lze zde předpokládat i přirozený výskyt vzácných vtroušených dřevin (jabloň lesní, hrušeň polnička) i pionýrských dřevin (jeřáb ptačí, vrba jíva, topol osika apod.), které se většinou v modelech přirozené dřevinné skladby neuvádějí.

Vyskytují se zde duby zimní i letní.

Přílohy:

Příloha T1 - Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich
(Tabulka k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2).

Příloha M3 - Mapa dílčích ploch a navržených zásahů – lesní pozemky

Příloha M4 - Lesnická mapa typologická

Příloha M5 - Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

2.4.2 Základní údaje o nelesních pozemcích

Dílčí plochy na bezlesí a nelesních pozemcích nebyly vymezeny.

2.5 Zhodnocení výsledků předchozí péče a dosavadních ochranných zásahů do území a závěry pro další postup

V souvislosti se schválením záchranného programu se započalo se záměrnými opatřeními na podporu hnědáka osikového. Realizaci záchranného programu zajišťuje AOPK ČR. Na třech dílčích plochách bylo v roce 2013 provedeno prosvětlení lesního porostu, podplocení a podsadby sazenicemi jasanu ztepilého. Rozlohy jednotlivých dílčích ploch se pohybují mezi 0,4 – 0,6 ha. Na dvou holinách byly z popudu ochrany přírody ponechány výstavky listnáčů. Dále se do nových výsadeb vnášejí jasan a bylo omezeno používání herbicidů při potlačování buřene.

Zásady hospodaření v lesních porostech PP Žiželský les zaměřené na zlepšení stavu populace hnědáka osikového a dalších významných druhů a biotopů lze shrnout takto:

- Hospodařit přednostně přírodě bližšími nepasečnými postupy - cílené prosvětlování starších listnatých a smíšených porostů clonnými sečemi na několika plochách rovnoměrně rozmístěných v celém prostoru PP. Odtěžovat především příliš stínící lípy, habr a stanovištně nevhodné dřeviny (především dub červený), šetřit duby (zimní, letní), jasan, jilmy a vzácnější dřeviny (jabloň, hrušeň, třešeň). Cíleným prosvětlením podpořit přirozenou obnovu dubu a jasanu.
- Cílená podpora jasanu ztepilého. Dosadby do nově vzniklých ploch, podsadby do prosvětlovaných porostů, dosadby na světliny starších zanedbaných holin. V mladších porostech až do cca 40 let věku cílenou výchovou uvolňování nadějných jedinců jasanu, zvláště stromů pravidelně obsazovaných hnědáskem. Ve starších porostech udržování lesních světlin s nálety a podrostem jasanu.

- Postupná redukce geograficky a stanovištně nevhodných dřevin (DBC, CER, SM, BO, BOC, MD apod.) prostřednictvím holých a clonných sečí a jednotlivým výběrem. Jejich zastoupení udržovat max. dle modelů přirozené dřevinné skladby.
- Cílené prosvětlení několika mladších listnatých porostů (ověření pařezové výmladnosti a možnosti využití hospodaření tvarem lesa středního).
- Podpora jednotlivých stromů či skupin stromů významných z hlediska ochrany přírody spočívající v uvolnění korun dominantních jedinců, převážně DB, určených po dohodě s vlastníky na dožití a k rozpadu v porostu (koruny jsou často tísněny a prosychají). Dále budou zachovány doupné stromy a zachovány a případně uvolněny perspektivní jedinci vzácných listnáčů jako jilm habrolistý nebo jablň lesní a po dohodě s vlastníky bude ponecháno i ležící mrtvé dřevo.
- Udržování, rozšiřování a vytváření lesních světlin pro zachování populací nelesních druhů a druhů vázaných na světlé lesy.
- Udržování světlých pásů podél lesních cest s trvalým výskytem mladých jasanů a nektaronosných keřů (především ptačí zob a ostružiník, dále svída, krušina, kalina, řešetlák apod.).

2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize

Vzhledem k tomu, že prioritním motivem vyhlášení PP Žiželický les je podpora výskytu hnědáka osikového (*Euphydryas maturna*) (NATURA 2000, čl. II), je nutné management přednostně směřovat k potřebám tohoto druhu podřízen. Hospodaření v lesních porostech by mělo směřovat k vytvoření a zachování světlého lesa s trvalou přítomností jasanů mladších věkových tříd. Optimální se jeví postupný přechod na hospodaření tvarem lesa středního, nebo udržování světlého, výstavkového typu lesa, případně cílené prosvětlování listnatých porostů.

Tento management není v rozporu s nároky ostatních zjištěných ohrožených druhů organismů, naopak toto hospodaření by jim mělo vyhovovat. Týká se to jak rostlin, tak živočichů. Vzácnější druhy se nyní na lokalitě vyskytují nejvíce v proředených porostech a dále v okolí cest a příkopů – tedy na světlejších místech. Je tedy možné, že po prosvětlení porostů, dojde ke vzrůstu populací a “znovuobjevení” některých z těchto organismů. Populace významných druhů jsou často malé. Je nutné, aby při realizaci zásahů v lesních porostech nedocházelo k poškození míst s jejich výskytem (nevhodný termín realizace, pokrytí těžebním zbytky, poškození při výsadbě dřevin, poškození při těžbě dřeva apod.) případně zavést management na jejich podporu (kosení bylinného patra, narušování drnu, prořezávání přehoustlých náletů a výmladků apod.). Tato managementová opatření naopak nesmí poškodit populaci hnědáka osikového, která je nejzranitelnější v době letu imag a žíru larev na jasaněch.

Vzhledem k tomu, že zde nebyly zatím prováděny žádné podrobné průzkumy, lze předpokládat, že mnohé další významné organismy zde budou teprve potvrzeny. Zajímavé nálezy lze očekávat např. u brouků, motýlů a značně opomíjených hub, z nichž mnohé kriticky ohrožené druhy prosperovaly právě ve světlých lesích.

Udržováním světlého typu lesa se nepředpokládá významnější negativní dopad na žádný ze zjištěných zvláště chráněných a významných druhů ani přírodních biotopů. Druhy vázané na stinnější typy lesa budou mít v PP i nadále prostor ke svému vývoji (i když na menších rozlohách), navíc v okolních lesních komplexech lze i nadále předpokládat běžný styl hospodaření.

3. Plán zásahů a opatření

3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ

3.1.1 Rámcové zásady péče o území nebo zásady jeho jiného využívání

a) péče o lesy

Hospodaření v lesích bude probíhat s cílem zajistit vhodné podmínky pro zachování životaschopné populace hnědáka osikového a s ohledem na další předměty ochrany.

Z hlediska zachování příznivého stavu přírodních stanovišť (dubohabřiny, teplomilné doubravy, vlhké acidofilní doubravy) je zásadní přírodě blízké hospodaření s dřevinami přirozené dřevinné skladby, zachování příznivého vodního režimu a bohatší porostní struktury.

Roháč obecný je druhem listnatého lesa (především různých typů doubrav a dubohabřin), preferuje rozvolněné lesy, lesní okraje a paseky. Vyžaduje dostatečné množství odumřelého dřeva (hlavně DB) k vývoji larev. Larvy roháče žijí v zemi v okolí tlejícího dřeva (klády, větve, pařezy, kořeny), jímž se živí. Při lesním hospodaření je důležité zejména neodstraňovat pařezy listnáčů (dubů), které představují jeden z nejdůležitějších biotopů pro larvy roháče. Při obnově lesa je tedy důležité nepoužívat hlubokou mechanickou přípravu půdy (orbu) a frézování pařezů.

Hnědásek osikový je dle aktuálních poznatků z jeho biologie vázán na světlé lesy. Pro příznivý stav populace hnědáka osikového je zásadní dostatečné zastoupení jasanu mladších věkových tříd i starších semenných stromů, přítomnost nektaronosných bylin a keřů, dostatek světla a příznivé mikroklima. Pro kladení hnízd hnědáka osikového jsou důležité jasany optimálně ve věku 5 – 15 let (výjimečně až do věku cca 20 - 40 let).

Při běžném holosečném hospodaření je pro hnědáka využitelné období do cca 15 let věku porostu (pouze 12,5 % celkové rozlohy lesního komplexu). Na velkých holosecích pak navíc využívá většinou jen okraje sečí. Při stávajícím obmýtí 120 let u dubových porostů je tedy minimálně 105 let daná plocha pro vývoj hnědáka nevyužitelná.

Optimální alternativou péče o místa s výskytem hnědáka osikového se tedy jeví hospodaření tvarem lesa středního, kdy dochází k těžbě výmladkové etáže v nízkém obmýtí (zpravidla 30-40 let) a zároveň se na ploše udržuje několik věkových etáží (kohort) cíleně pěstovaných výstavků. Tento způsob hospodaření by měl výrazně prodloužit možnost využití dané plochy pro hnědáka, zároveň by zajistil optimálnější porostní strukturu s příznivým mikroklimatem i dostatečné množství mladých jasanů, nezbytných pro vývoj hnědáka. Při tomto způsobu hospodaření díky ponechávání různě starých a vysokých výstavků nevznikají žádné rozsáhlé holé plochy a doba úplného zapojení porostů, kdy je daná plocha pro hnědáka nevyužitelná, se při obmýtí výmladkové etáže 40 let zkrátí na cca 75 let, při obmýtí 30 let dokonce jen na 60 let (50 % celkové rozlohy lesního komplexu) s tím, že oproti holosečnému hospodaření budou obnovované plochy pro hnědáka využitelné víceméně plošně. Z hlediska hospodářského by nebylo nutné zalesňování (vyjma pomístného doplňování DB a JS), při širším využití by pravděpodobně nebylo nutné ani plocení.

V Žiželském lese však převažují porosty v mýtném věku, které nejsou v optimálním stavu pro rychlý převod na tvar lesa středního. Pro zahájení převodu na hospodářský tvar lesa středního by byly nejvhodnější dubové a smíšené listnaté porosty středních věkových tříd (30 – 60 let), protože svým věkem odpovídají obmýtí výmladkové etáže středního lesa. Lze v nich předpokládat vitální pařezovou výmladnost a příznivou reakci výstavků na rychlé uvolnění.

Nachází se zde jen několik porostních skupin vhodných k ověření pařezové výmladnosti. Jedná se především o PSK 2C5, ve které je dostatečně zastoupen DB a v příměsí je i JS. Vhodný

věk mají i PSK 2D5 a 2D5a, kde převažují jiné dřeviny než DB. V závěru platnosti LHP by mohly být v příznivém věku i porosty v PSK 2C2, 2C2a a 2D2. V těchto porostních skupinách je velice žádoucí založit několik experimentálních managementových ploch. Na těchto experimentálních plochách by se mohla názorně vyzkoušet v relativně krátké časové době problematika středního lesa (schopnost výmladnosti, možnosti zajištění zastoupení generativních dubů jako budoucích výstavků, zajištění přirozené přítomnosti mladých jasanů, přírůstky výstavků i výmladkové etáže, ale hlavně reakci bylinného patra, hnědáka osikového a dalších druhů organismů na tento typ hospodaření v podmínkách Žiželického lesa). Při tomto způsobu hospodaření by pravděpodobně bylo nutné do porostů částečně doplňovat duby v podobě silných odrostků a v místech, kde nelze očekávat výmladky a přirozené zmlazení jasanu, bude nutné doplňovat do porostu uměle i jasan. Nicméně jasan je v současnosti ve starších porostech zastoupen poměrně hojně, je zde tedy předpoklad jeho dostatečného přirozeného zmlazování. Po ověření použitelnosti tohoto způsobu hospodaření by se v dalších deceniích mohlo postupně přecházet na hospodaření tvarem lesa středního i na dalších plochách v závislosti na odrůstání stávajících holosečně založených mladých porostů.

Optimální by bylo založit alespoň 2 experimentální plochy o rozlohách minimálně 0,5 ha na začátku platnosti plánu péče a LHP. Postup přímého převodu na střední les (založení experimentální managementové plochy) je popsán v rámcové směrnici č. 3, porostní typ A.

Další možností přechodu na hospodaření tvarem lesa středního je postupný převod 80 – 100letých smíšených a dubových porostů (rámcová směrnice č. 3, porostní typ B) spočívající v postupném rozvolňování porostů a vytváření výmladkového a výstavkového patra s dosazováním jasanu. Při tomto způsobu lze očekávat vyšší uplatnění výmladků a náletů vtroušených dřevin a po ukončení prosvětlování pestřejší prostorovou i druhovou strukturu porostů. Bylo by pravděpodobně nutné dlouhodobější zachování oplocení. Pokud bude kladen důraz na DB jako hlavní dřevinu, bude pravděpodobně obtížné zajistit jeho zastoupení z přirozeného zmlazení. Jako pokusné plochy pro ověření tohoto způsobu přechodu na střední les je možné využít stávající managementové prosvětlovací zásahy v PSK 1D9.

Pro zachování vitální populace hnědáka osikového by bylo možné (po získání příslušné výjimky z lesního zákona) i udržování trvale světlého (výstavkového) typu lesa (zakmenění max. cca 0,5 – 0,7). Pěstované lesy by tedy musely mít výstavkový až parkovitý charakter s trvalou přítomností jasanu. Cca od 60 let by musely být všechny porosty cíleně udržovány v nižším zakmenění, aby bylo dlouhodobě zajištěno dostatečné množství mladých jasanů v podrostu rozvolněných lesů. Tento způsob hospodaření by po získání příslušných výjimek mohl být kombinován i s pastvou v lese, která by mohla omezovat příliš bujný podrost. Výstavkové hospodaření by pravděpodobně generovalo výrazně vyšší provozní náklady, snížení přírůstu a kvality dřeva i vyšší náklady ochrany přírody na management a náhrady újmy než hospodaření ve tvaru lesa středního. Rozdíly v nákladech a efektivitě hospodaření tvarem lesa středního oproti běžnému hospodaření by bylo nutné ověřit na experimentálních plochách.

Vzhledem ke stavu rozpracovanosti stávajících porostů a obtížnosti rychlejšího přechodu na hospodaření tvarem lesa středního je možné pokračovat i ve využití holosečného hospodaření (rámcová směrnice č. 1.), nicméně je nutné ho kombinovat s několika typy managementových opatření a dodržovat tato omezení:

- Veškeré těžební zásahy v předstihu konzultovat s OOP a AOPK ČR.
- Doplňovat cca 10% zastoupení JS do veškerých výsadeb. Požadované zastoupení mladých jasanů je možné zajistit i využitím jeho pařezové výmladnosti a přirozeného zmlazení.
- Výsadby jasanů směřovat nejvíce po obvodu obnovních prvků, zvláště podél cest, průseků, odvodňovacích příkopů a na okraje lesního komplexu, kde je možné dlouhodobější udržení hluboce zavětvených jasanů.

- Holé seče přednostně plánovat do rozlohy 0,5 ha, nebo užší (na jednu porostní výšku).
- Na větších a širších sečích je nutné ponechávat rovnoměrně rozmístěné výstavky (počet na každé konkrétní ploše dohodnout s OOP a AOPK ČR). Výstavky ponechávat i na okrajích nových sečí při přiřazování těchto sečí k již obnoveným plochám bez výstavků. Jako dočasné výstavky není nutné ponechávat nejkošatější a nejmohutnější jedince, u kterých už není velká perspektiva přírůstu. Spíše je možné jako dočasné výstavky vybírat vitální a perspektivní jedince slabších dimenzí a mladších věkových kategorií, u kterých je předpoklad jejich zhodnocení tloušťkovým přírůstem. Skupiny výstavků ponechávat i v podobě žeber na dlouhých a úzkých sečích.
- Na všech sečích ponechávat perspektivní jedince JS a vzácných vtroušených dřevin (JB, JL, TR, břek apod.) z nižších etážích obnovovaného porostu. Je potřebné dočasně ponechávat i vitální výmladky a předrostlíky pionýrských dřevin, které mohou být později při výchovných zásazích odstraněny. V prvních letech po odtěžení však mohou významně přispět ke zlepšení mikroklima a tím ke vhodnějším podmínkám pro výskyt hnědáka.
- Při výchově výsadeb ponechávat jednotlivé jedince ptačího zobu a alespoň po obvodu pasek i dalších nektaronosných keřů (ostružiníky, krušina, svída, kalina atd.).
- Nepoužívat chemické přípravky na likvidaci buřene v místech s aktuálním a potenciálním výskytem hnědáka (místa s mladšími jasanu, vhodnými pro kolonizaci hnědáskem).
- Provádět dosadby jasanů na světliny v mlazinách a starších zanedbaných výsadbách.
- V mladších porostech až do cca 40 let věku cílenou výchovou (intenzivnějšími prořezávkami) uvolňovat nadějně jedince jasanu, zvláště stromů pravidelně obsazovaných hnědáskem.
- Udržovat světlé (proředěné) pásy (cca 5 m široké) podél lesních cest s trvalým výskytem mladých jasanů a nektaronosných keřů.
- Zachovávat přirozeně vzniklé lesní světliny s přítomností jasanu, vyřezávat z nich nežádoucí nálet.
- Vytvářet kotlíky (větší světliny) o rozloze 0,05 – 0,1 ha s výsadbou JS do individuálních ochran nebo malých oplocenek.
- Zachovávat lem lesního komplexu v podobě keřového pásu se solitery stromů.
- Ve starších porostech nad 80 let provádět na rovnoměrně rozmístěných plochách cílené prosvětlovací zásahy spojené s oplocením a případnou podsadbou jasanu (pro ověření skutečného vlivu zvěře je možné některé plochy nechat bez oplocení). Při prosvětlovacích zásazích se zaměřit na odstraňování příliš stínících dřevin (HB, LP, SM apod.) a dřevin s expanzním a invazním potenciálem (DBC, OS, CER apod.). Prosvětlení by proběhlo v 1-3 etapách na konečné zakmenění cca 0,6 – 0,7. Cílem prosvětlovacího zásahu je lokální vytvoření světlého lesa s podrostem JS. V prosvětlených porostech JS pomaleji odrůstá a navíc s různými výškovými přírůsty a je tedy dlouhodoběji využitelný pro hnědáka. V prosvětlených porostech panuje příznivější mikroklima a snadněji se zajistí i přítomnost nektaronosných keřů. V případě předpokládaného nedostatku JS z přirozeného zmlazení bude nutné už při prvním zásahu přistoupit k jeho podsadbám. Takto prosvětlené plochy budou výhledově využitelné buď na postupný převod na střední les, nebo při klasické obnově bude možné na pasekách ponechat nárosty JS a různě staré výstavky, které již budou připraveny na rychlé uvolnění.

Přírodě blízkou alternativou hospodaření je i postupné prosvětlování starých porostů účelovými výběry a clonnými sečemi (rámcová směrnice č. 2A) s důrazem na maximální využití a podporu přirozeného zmlazení dřevin přirozené dřevinné skladby, čímž by se nejlépe zachovaly stanovištně odpovídající ekotypy místních dřevin a charakter přírodních stanovišť. I při tomto typu hospodaření je nutné podporovat přirozené zmlazení a dosadby jasanu a dbát na dostatečnou dlouhodobější světlost porostů (dlouhá obnovní doba), aby se zajistilo dostatek

jasanů vhodných pro hnědáka. K podsadbám jasanu bude vhodné přistoupit ihned po prvním prosvětlovacím zásahu, zvláště v porostech, kde není předpoklad jeho přirozeného zmlazení. V případě, že přirozené zmlazení nebude dostatečné, bude následně nutné přistupovat k vylepšování náletů výsadbami silných sazenic (nebo poloodrostků až odrostků) do porostních mezer. I podrovní hospodaření by ale bylo nutné kombinovat s některými výše zmíněnými managementovými opatřeními a omezeními. Při podrovním hospodaření navíc bývá problematická přirozená obnova dubu, zvláště na živných stanovištích, které v Žiželském lese převažují. Pro přirozenou obnovu dubu se zdají být nejvhodnější acidofilnější porosty na vyvýšených plochách ve střední části Žiželského lesa. Vzhledem ke škodám zvěří, bude pravděpodobně nutné prosvětlené porosty oplocovat.

Po 30-40 letech bude možné v mladých porostech vzniklých z umělých výsadeb na holosecích nebo z náletů po clonných sečích postupně přejít na hospodaření tvarem lesa středního. Pokud by se ukázalo, že pro zachování příznivého stavu populace hnědáka osikového a dalších předmětů ochrany není nutné hospodařit ve tvaru lesa středního, ale bude postačovat běžné hospodaření s výše zmíněnými omezeními a managementovými zásahy, bude možné nechat porosty odrůst do standardního mýtního věku vysokého lesa s tím, že bude zajištěno zastoupení dubu jako hospodářsky nejdůležitější dřeviny.

V ostatních porostech s převahou dřevin přirozené dřevinné skladby (mimo experimentální plochy a prosvětlovací seče) budou probíhat prořezávky, probírky a výchovné těžby, jejichž cílem bude už dopředu počítat s vybraným stromy jako s výstavky (jejich postupné uvolňování a příprava na odclonění). Přednostně budou uvolňovány DB a JS a naopak odstraňovány stanovištně a geograficky nepůvodní druhy – především DBC, CER, SM, BOC apod.

Porosty s převahou stanovištně nevhodných dřevin v mýtném věku je možné obnovovat holosečně a nahradit výsadbami stanovištně odpovídajících dřevin opět s 10% zastoupením JS. V případě příměsi dřevin přirozené dřevinné skladby je žádoucí vybrané perspektivní jedince ponechat jako výstavky. Při obnově je nutné šetřit i perspektivní nálet dřevin přirozené dřevinné skladby.

V lesích je žádoucí zvýšení podílu mrtvého dřeva (stojícího i ležícího) pro podporu dutinových druhů ptáků, dřevobytného hmyzu a dalších skupin organismů. Možné je ponechávat ekonomicky nevyužitelné kusy dřevin (odumírající, deformované, torza, zlomy, vývraty, stromy s dutinami) spíše větších dimenzí. Z bezpečnostních důvodů by měly být ponechané stromy a torza vyznačeny v bezpečné vzdálenosti (větší než 1x výška stromu) od lesních cest. Jejich ponechání bude v konkrétních případech záviset na dohodě vlastníka s orgánem ochrany přírody. Pro zvýšení biodiverzity je účelnější ponechávat k zetlení menší počet kusů dřeva silnějších dimenzí, než větší množství slabšího dřeva a větví.

Vzhledem k jedinečnosti poslední populace hnědáka osikového v ČR je nutné veškeré obnovní i výchovné zásahy konzultovat s orgánem ochrany přírody a AOPK ČR, která pro něj zajišťuje záchranný program. Tyto konzultace eliminují i případné negativní zásahy do populací dalších významných druhů.

Rámcová směrnice péče o les podle souborů lesních typů

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů	
1	Les hospodářský	1O, 1V, 1D, 1B	
Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin			
SLT	Druhy dřevin a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)		
1O	JD 0-15, DB 60-75, BK 0-10, HB 2-15, OS +3, JV +5, JS +-3, LP 8-20, JL +, OL +-3		
1V	JD 0-10, DB 45-65, BK 0-15, HB +-15, OS +-5, JV +-10, JS +-20, LP 5-15, JL +-10, BB 0-2, OL +-5		
1D	JD +-5, BO 0-5, DB 50-70, BK 0-25, HB 0-20, JV 0-5, JS 0-3, LP 5-15, JL 0-3, BRK 0-+, BB 0-+		
1B	DBZ 8, HB 1-2, LP ±2, BK 0-1, JV±, BB±, (JS, TR, břek, keře) ±		
Porostní typ A		Porostní typ B	
Porosty s převahou DB		Porosty s převahou nepůvodních a stanoviště nevhodných dřevin (nejčastěji BO, BOC)	
Základní rozhodnutí			
Hospodářský způsob (forma)		Hospodářský způsob (forma)	
H – holosečný		H – holosečný	
Obmýetí	Obnovní doba	Obmýetí	Obnovní doba
120	30	90	20
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty			
Pěstování světlejších smíšených porostů dřevin přirozené dřevinné skladby s převahou DB, stálou příměsí JS a zastoupením dalších dřevin přirozené dřevinné skladby.		Dopěstování do mýtného věku a následná obnova dřevinami přirozené dřevinné skladby.	
Způsob obnovy a obnovní postup			
Při obnově přednostně využívat menší holoseče o velikosti cca 0,5 ha. Pro podporu biodiverzity, zajištění příznivého mikroklima a udržení vývojové kontinuity porostu je nutné při obnovách porostů ponechávat dočasné a trvalé výstavky. U malých sečí do 0,5 ha ponechávat výstavky v podobě skupin a kulis při přiřazování dalších sečí, na větších rovnoměrně na sečích nebo v podobě žeber rozdělujících seče na menší části. Je možné do jedné oplocenky spojit navazující seče oddělené skupinou výstavků. Jako výstavky ponechávat vedle dubu hlavně perspektivní jasany všech věkových kategorií, nebo i mladší perspektivní jedince vzácných vtroušených dřevin (TR, JB, JL apod.). Po obvodu pasek ponechávat i skupinky nektaronosných keřů a roztroušeně po ploše solitery a skupinky pionýrských dřevin, které mohou být později odstraněny.		Holosečná obnova v sečích o rozloze optimálně 0,5 ha. Pokud se vyskytují, ponechat na sečích perspektivní jedince dřevin přirozené dřevinné skladby jako výstavky v počtu cca 10 ks/ha (zejména DB a JS, případně TR, JL, JB, HR apod.). Šetřit případné perspektivní zmlazení dřevin přirozené dřevinné skladby.	
Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu			
Umělá obnova s maximálním využitím obnovy přirozené a pařezové výmladnosti. Hlavní pěstovanou dřevinou by měl být DB. Důležité je zastoupení JS, zvláště v nejnižší etáži. V případě zajištění zastoupení DB a JS budou porostní mezery vyplněny výmladky a nálety všech dalších dřevin přirozené dřevinné skladby.		Umělá obnova pouze dřevinami přirozené dřevinné skladby. Hlavní dřevinou by měl být DB s min. 10 % zastoupením JS jako živné rostliny pro hnědáka osikového. Je možné využít i případnou přirozenou obnovu dřevin přirozené dřevinné skladby..	
Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)			
SLT	druh dřeviny	komentář k způsobu použití dřeviny při umělé obnově	

1O,1V, 1B, 1D	DB 90% JS 10% + JL, JD, BK, JV, OL	při vylepšování na plochách mimo oplocenky využívat individuální ochranu
Péče o nálety, nárosty a kultury a výchova porostů		
Pozitivní druhový výběr ve prospěch DB a JS. Při výchově šetřit vzácnější vtroušené dřeviny přirozené dřevinné skladby - např. TR, JB, HR, JL a výchovou zajistí dřevinnou skladbu blízkou přirozené. Na čerstvých pasekách s nedostatečným počtem výstavků ponechávat dočasně předrůstající výmladky a pionýrské dřeviny za účelem zajištěním lepšího mikroklima. Naopak potlačovat nežádoucí výmladky a nálety stanovištně nevhodných a geograficky nepůvodních dřevin - především DBC a CER. Až do fáze tyčovin cíleně uvolňovat jasany tradičně osídlované hnědáskem tak, aby se co nejdéle udrželo jejich hluboké zavětvení. Udržovat přítomnost nektaronosných keřů. Ve starších předmytních porostech probírky zaměřené na DBC a příliš stínící LP a HB, uvolňovat DB, JS, JL a tím udržovat porosty mírně prosvětlené.		
Opatření ochrany lesa včetně doporučených technologií		
Ochrana před škodami zvěří – důsledně oplocovat obnovní prvky, v případě dosadeb a podsadeb možno využít individuální ochranu. Ochrana před buřením - mechanické odstraňování pomocí křovinořezu. Použití insekticidů a herbicidů jen se souhlasem orgánů ochrany přírody. Repelenty proti okusu je možné využívat bez omezení. Ponechávat torza, doupné stromy a část ležícího mrtvého dřeva v množství dohodnutém mezi vlastníkem lesa a příslušným orgánem ochrany přírody. Stojící stromy na dožití by měly být ponechávány mimo dosah stezek, cest a objektů tak, aby nemohlo dojít k poškození zdraví návštěvníků a majetků na lesních pozemcích.		
Provádění nahodilých těžeb		
S ohledem na výskyt hnědáska osikového je nutné nahodilé těžby konzultovat s orgánem ochrany přírody. Z důvodu podpory biodiverzity ponechávat (na základě předchozího souhlasu vlastníka) dřevo z jednotlivých polomů, vývrátů a souší na místě k zetlení.		
Doporučené technologie		
JMP, UKT, kůň, vyvážecí traktor. Volit tak, aby nedošlo k nevratnému poškození půdního povrchu a vzniku eroze, šetřit přirozenou obnovu lesa, bylinné a keřové patro. Nepoužívat mechanickou přípravu půdy (orbu) a frézování pařezů.		
Poznámka		
Obnovní těžby (velikost a umístění seče, ponechání výstavků apod.) plánovat se souhlasem orgánu ochrany přírody.		

Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů	
2	Les hospodářský	1O, 1V, 1D, 1B	
Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin			
SLT	Druhy dřevin a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)		
1O	JD 0-15, DB 60-75, BK 0-10, HB 2-15, OS +3, JV +5, JS +3, LP 8-20, JL +, OL +-3		
1V	JD 0-10, DB 45-65, BK 0-15, HB +-15, OS +5, JV +-10, JS +20, LP 5-15, JL +-10, BB 0-2, OL +-5		
1D	JD +-5, BO 0-5, DB 50-70, BK 0-25, HB 0-20, JV 0-5, JS 0-3, LP 5-15, JL 0-3, BRK 0-+, BB 0-+		
1B	DBZ 8, HB 1-2, LP ±2, BK 0-1, JV±, BB±, (JS, TR, břek, keře) ±		
Porostní typ A		Porostní typ B	
Porosty s převahou DB		Ostatní listnaté porosty (hlavně BR)	
Základní rozhodnutí			
Hospodářský způsob (forma)		Hospodářský způsob (forma)	
P – podroostní		H – holosečný	
Obmýetí	Obnovní doba	Obmýetí	Obnovní doba
140	40	70	20
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty			
Pěstování světlých porostů s převahou DB, příměsí JS a zastoupením dalších dřevin přirozené dřevinné skladby s bohatou prostorovou i věkovou strukturou.		Dopěstování do mýtného věku a následná obnova dřevinami přirozené dřevinné skladby.	
Způsob obnovy a obnovní postup			
Hlavní etáž je ve 2 - 4 fázích postupně rozvolňována s cílem nastartování přirozené obnovy cílových dřevin. Po posledním zákroku bude na ploše rovnoměrně ponecháno cca 15 ks výstavků/ha (zejména DB a JS) z horní stromové etáže, případně doplněných i perspektivními jedinci z nižších etáží (přednostně DB, JS, TR, JL). Ve výstavkových etážích je nutné udržovat zastoupení JS odpovídající 2 – 4 ks/ha (pokud je potřebný počet JS k dispozici). Rozloha jednotlivých clonných sečí bude cca 0,5 ha (možné rozpětí 0,25 – 0,75 ha) v závislosti na technologických možnostech a s ohledem na dopravní síť.		Holá seč s umělým zalesněním DB a JS a s ponecháním perspektivních výstavků (zejména DB a JS, případně TR, JL, JB, HR apod.). Šetřit případné perspektivní zmlazení dřevin přirozené dřevinné skladby.	
Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu			
Přednostně přirozená obnova, v případě nezdaru přirozené obnovy snížit počet výstavků a přistoupit k výsadbám silných sazenic DB a JS (je možné využití i poloodrostků, odrostků). Hlavní pěstovanou dřevinou by měl být DBL/DBZ. Důležité je zastoupení JS, zvláště v nejnižší etáži. V případě zajištění zastoupení DB a JS budou porostní mezery vyplněny výmladky a nálety všech dalších dřevin přirozené dřevinné skladby.		Umělá obnova pouze dřevinami přirozené dřevinné skladby. Hlavní dřevinou by měl být DB s min. 10 % zastoupením JS jako živné rostliny pro hnědáka osikového. Je možné využít i případnou přirozenou obnovu dřevin přirozené dřevinné skladby.	
Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)			
SLT	druh dřeviny	komentář k způsobu použití dřeviny při umělé obnově	
1O,1V, 1B, 1D	DB 90% JS 10% + JL, JD, BK, JV, OL	při vylepšování na plochách mimo oplocenky využívat individuální ochranu	
Péče o nálety, nárosty a kultury a výchova porostů			

Pozitivní druhový výběr ve prospěch DB a JS. Při výchově šetřit vzácnější vtroušené dřeviny přirozené dřevinné skladby - např. TR, JB, HR, JL a výchovou zajisti dřevinnou skladbu blízkou přirozené. Potlačovat nežádoucí výmladky a nálety stanovištně nevhodných a geograficky nepůvodních dřevin - především DBC a CER. Až do fáze tyčovin cíleně uvolňovat jasany tradičně osídlované hnědáskem tak, aby se co nejdéle udrželo jejich hluboké zavětvení.

Udržovat přítomnost nektaronosných keřů.

Opatření ochrany lesa včetně doporučených technologií

V případě škod zvířaty – důsledně oplocovat obnovní prvky, v případě dosadieb a podsadieb možno využiť individuálnu ochranu.

Ochrana před buřením - mechanické odstraňování pomocí křovinořezu.

Použití insekticidů a herbicidů jen se souhlasem orgánů ochrany přírody. Repelenty proti okusu je možné využívat bez omezení.

Ponechávat torza, doupné stromy a část ležícího mrtvého dřeva v množství dohodnutém mezi vlastníkem lesa a příslušným orgánem ochrany přírody. Stojící stromy na dožití by měly být ponechávány mimo dosah stezek, cest a objektů tak, aby nemohlo dojít k poškození zdraví návštěvníků a majetků na lesních pozemcích.

Provádění nahodilých těžeb

S ohledem na výskyt hnědásky osikového je nutné nahodilé těžby konzultovat s orgánem ochrany přírody. Z důvodu podpory biodiverzity ponechávat (na základě předchozího souhlasu vlastníka) dřevo z jednotlivých polomů, vývrátů a souší na místě k zetlení.

Doporučené technologie

JMP, UKT, kůň, vyvážecí traktor. Volit tak, aby nedošlo k nevratnému poškození půdního povrchu a vzniku eroze, šetřit přirozenou obnovu lesa, bylinné a keřové patro. Nepoužívat mechanickou přípravu půdy (orbu) a frézování pařezů.

Poznámka

Obnovní těžby (velikost a umístění seče, ponechání výstavků apod.) plánovat se souhlasem orgánu ochrany přírody.

Číslo směrnice		Kategorie lesa	Soubory lesních typů	
3 – experimentální plochy středního lesa		Les hospodářský	1O, 1V, 1D, 1B	
Předpokládaná cílová druhová skladba dřevin				
SLT	Druhy dřevin a jejich orientační podíly v cílové druhové skladbě (%)			
1O	JD 0-15, DB 60-75, BK 0-10, HB 2-15, OS +-3, JV +-5, JS +-3, LP 8-20, JL +, OL +-3			
1V	JD 0-10, DB 45-65, BK 0-15, HB +-15, OS +-5, JV +-10, JS +-20, LP 5-15, JL +-10, BB 0-2, OL +-5			
1D	JD +-5, BO 0-5, DB 50-70, BK 0-25, HB 0-20, JV 0-5, JS 0-3, LP 5-15, JL 0-3, BRK 0-+, BB 0-+			
1B	DBZ 8, HB 1-2, LP ±2, BK 0-1, JV±, BB±, (JS, TR, břek, keře) ±			
Porostní typ A			Porostní typ B	
Střední les listnatých dřevin v převodu, hlavní porost ve věku do 70 let, generativní či kombinovaný původ			hlavní porost ve věku nad 70 let, vegetativní či kombinovaný původ. Převod na střední les listnatých dřevin	
Základní rozhodnutí				
Hospodářský způsob (forma)			Hospodářský způsob (forma)	
V – výběrný (etáž výstavková) P- podrostit (etáž výmladková)			P- podrostit	
Obmýtl	Obnovní doba	Obmýtl	Obnovní doba	
etáž výmladková – 40 (30)	10	80 - 120	40 (alt. 30)	
etáž výstavková - 80 (60, 90)	80 (60 (alt. 90))			
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty				
Převod mladých DB a smíšených porostů s DB na tvar středního lesa za účelem podpory biodiverzity, s těžištěm kvalitativní produkce na záměrně pěstovaných výstavcích. Hlavní etáž je především generativního původu z původního porostu. Prosvětlením hlavní etáže jedním zásahem vytvořit podmínky pro tvorbu podružné etáže smíšeného původu s obmýtlm 40 (30) let s ponecháním jedinců horního patra (budoucích výstavků) pro tvar plně hodnotného bohatě strukturovaného středního lesa, podpora a tvorba bohaté porostní směsi.			Převod starších porostů DB smíšeného původu (nepravých kmenovin) se zastoupením dalších list. dřevin na tvar lesa středního za účelem podpory biodiverzity a těžištěm kvalitativní produkce na záměrně pěstovaných výstavcích. Hlavní etáž je generativního nebo kombinovaného původu z původního porostu.	
Způsob obnovy a obnovní postup				

Hlavní etáž generativního původu je radikálně rozvolněna ve věku 30–70 let s ponecháním cca 100 jedinců/ha zejména DB s možnou příměsí ostatních dřevin (pokud bude v obnovovaném porostu přítomen JS, ponechávat cca 10 % jedinců JS). Pro podporu vitality budoucích výstavků je možné dvoufázové prosvětlení – nejdříve slabší uvolnění nadějných budoucích výstavků a následně dotěžením neperspektivních jedinců ponechat konečný počet jedinců). Další zásah po 40 (30) letech s redukcí na cca 30–50 starších jedinců/ha a zásahem v nově vytvořené podružné etáži kombinovaného původu s opětovným ponecháním cca 100 ks), dále hospodaření ve tvaru středního lesa. Po dalších 40 (30) letech již budou vytvořeny 3 věkové sorty výstavků. Přibližně by mělo být 65% 40letých výstavků (cca 100ks), 25 % 80letých (cca 40 ks) a 10 % 120letých (cca 10 ks). Po posledním zásahu je vhodné ponechat několik výstavků na dožití. Rozloha jednotlivých clonných sečí bude cca 0,5 ha (možné rozpětí 0,25 – 0,75 ha) v závislosti na technologických možnostech a s ohledem na dopravní síť. V případě nedostatku přirozeného zmlazení DB a JS – dosadby odrostků pro zajištění dostatečného zastoupení jedinců generativního původu.	Hlavní etáž je ve věku 80 – 120 let v intervalu 3-5 let postupně rozvolňována s cílovým ponecháním 30 – 50 ks/ha zejm. DB a JS do ukončení převodu ve věku 120 – 140 let. V té době je vytvořena podružná etáž smíšeného původu o věku 40 (30) let., v níž je současně provedena obnova podrostním způsobem na jeden záťah s ponecháním cca 100 výstavků/ha, dále již hospodaření ve tvaru lesa středního. Zastoupení JS ve výmladkové etáži min. 10 %. Ve výstavkových etážích je nutné udržovat zastoupení JS odpovídající 2 – 4 ks/ha (pokud je potřebný počet JS k dispozici). Rozloha jednotlivých sečí cca 0,5 – 1 ha v závislosti na technologických možnostech a s ohledem na dopravní síť.				
Způsob zalesnění, stanovení druhů a procento melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostu					
Převážně vegetativní obnova doplněná přirozeným zmlazením. V případě nezdaru vegetativní a přirozené obnovy a v případě nedostatečného zajištění generativních DB bude nutné doplnění chybějících dřevin obnovou umělou. Důležité je udržovat stále zastoupení JS, zvláště v nejnižší etáži. Udržovat zastoupení všech dřevin přirozené dřevinné skladby.	Kombinace vegetativní a přirozené obnovy. V případě nedostatečného zajištění generativních DB bude nutné jejich doplnění obnovou umělou. Umělou obnovou doplnit i chybějících JS. Důležité je udržovat stále zastoupení JS, zvláště v nejnižší etáži. Udržovat zastoupení všech dřevin přirozené dřevinné skladby.				
Dřeviny uplatňované při zalesnění za použití umělé obnovy (%)					
<table border="1"> <thead> <tr> <th>SLT</th><th>druh dřeviny</th></tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1O,1V, 1B, 1D</td><td>DB 90% JS 10% + JL, JD, BK, JV, OL</td></tr> </tbody> </table>	SLT	druh dřeviny	1O,1V, 1B, 1D	DB 90% JS 10% + JL, JD, BK, JV, OL	komentář k způsobu použití dřeviny při umělé obnově V případě nedostatečného přirozeného zmlazení - dosadby poloodrostky a odrostky pro zajištění zastoupení jedinců generativního původu – budoucích výstavků.
SLT	druh dřeviny				
1O,1V, 1B, 1D	DB 90% JS 10% + JL, JD, BK, JV, OL				
Péče o nálety, nárosty a kultury a výchova porostů					
Pozitivní druhový výběr ve prospěch DB a JS. Při výchově šetřit vzácnější vtroušené dřeviny přirozené dřevinné skladby - např. TR, JB, HR, JL a výchovou zajisti dřevinnou skladbu blízkou přirozené. Potlačovat nežádoucí výmladky a nálety stanovištně nevhodných a geograficky nepůvodních dřevin - především DBC a CER. V intervalu 30 - 40 let při zásahu v hlavní etáži pozitivní výběr na podporu tvorby pravidelných a velkých korun. Tvorba a udržování složitější prostorové struktury porostů. Udržovat přítomnost nektaronosných keřů.					
Opatření ochrany lesa včetně doporučených technologií					
V případě škod zvěří – důsledně oplocovat obnovní prvky, v případě dosadeb a podsadeb možno využít individuální ochranu. Použití insekticidů a herbicidů jen se souhlasem orgánů ochrany přírody. Repelenty proti okusu je možné využívat bez omezení. Ponechávat torza, doupné stromy a část ležícího mrtvého dřeva v množství dohodnutém mezi vlastníkem lesa a příslušným orgánem ochrany přírody. Stojící stromy na dožití by měly být ponechávány mimo dosah stezek, cest a objektů tak, aby nemohlo dojít k poškození zdraví návštěvníků a majetků na lesních pozemcích.					
Provádění nahodilých těžeb					
S ohledem na výskyt hnědáka osikového je nutné nahodilé těžby konzultovat s orgánem ochrany přírody. Z důvodu podpory biodiverzity ponechávat (na základě předchozího souhlasu vlastníka) dřevo z jednotlivých polomů, vývrátů a souší na místě k zetlení.					

Doporučené technologie

JMP, UKT, kůň, vyvážecí traktor. Volit tak, aby nedošlo k nevratnému poškození půdního povrchu a vzniku eroze, šetřit přirozenou obnovu lesa, bylinné a keřové patro. Nepoužívat mechanickou přípravu půdy (orbu) a frézování pařezů.

Poznámka

Pro založení experimentálních ploch středního lesa v mladších porostech bude nutná příslušná výjimka z lesního zákona.

RS č. 3A může být výhledově využita i u všech uměle založených listnatých a smíšených porostů dřevin přirozené dřevinné skladby které dosáhnou (30) 40 let věku. RS č. 3B může být využita u většiny starých smíšených porostů.

Jako vzor pro sepsání této rámcové směrnice byly využity rámcové směrnice pro střední lesy, uveřejněné v příloze I, časopisu Ochrana přírody č.4/2009.

S ohledem na výskyt hnědáka osikového je nutné obnovní těžby konzultovat s orgánem ochrany přírody.

b) péče o nelesní pozemky

c) péče o rostliny

Management zvláště chráněných a ohrožených druhů:

Významným druhem je **okrotice červená** (*Cephalanthera rubra*). Jedná se o druh vázaný na bazické půdy bohaté živinami. Vyskytuje se nejčastěji ve světlejších bučinách, dubohabřinách a v teplomilných doubravách. V Žiželickém lese se vyskytuje v managementově prosvětlených porostech v PSK 1D9 a poblíž nové paseky v PSK 1B10. V místech jejího výskytu je důležité udržovat volnější zápoj (zakmenění optimálně okolo 0,7) a v případě nutnosti je možná redukce příliš stínícího keřové patra, případně prořezání výmladků a náletů. Nevhodná je holosečná obnova, při obnově by zde měly být ponechány alespoň skupiny keřů, starších náletů a výstavků. Při přibližování dřeva je nutné zabránit poškození jednotlivých rostlin a nesmí dojít k jejich překrytí těžebními zbytky. Zásahy je třeba provádět mimo vegetační období.

Místy hojně se vyskytuje okrotice bílá (*Cephalanthera damasonium*), roztroušeně kruštíky (pravděpodobně kruštík růžkatý (*Epipactis muelleri*) a kruštík širolistý (*Epipactis helleborine*)) a vzácně bradáček vejčitý (*Listera ovata*), kterým rovněž prospívá světlejší charakter lesů a hospodaření s dřevinami přirozené dřevinné skladby.

Poměrně hojně se vyskytují lilie zlatohlavá (*Lilium martagon*) a medovník meduňkolistý (*Melittis melissophyllum*). Nejvitálnější kvetoucí jedinci jsou v lemech lesů, okrajích pasek, na světlinách a v prosvětlených lesích. Pro oba druhy i výše zmíněné orchideje budou prospěšné zásahy vedoucí k světlejšímu charakteru lesa.

Na okraji a v podrostu prosvětlených lesů se v jižní části vyskytuje obecně velice vzácný **přýslec kosmatý** (*Euphorbia villosa*). Jedná se o druh nivních a střídavě vlhkých luk, na kterých vyhledává spíše stinnější stanoviště, vyskytuje se i na světlinách nížinných lesů na minerálně bohatších půdách. V sousedním Dománovickém lese velice kladně reaguje na prosvětlovací zásahy a jeho početnost zde v posledních letech stoupla. Podobně i dalším méně běžným druhům světlých lesů prospějí plánované managementové zásahy (prosvětlování, vytváření světlin, experimentální plochy středního lesa). Mezi takové druhy patří např. mochna bílá (*Potentilla alba*), svízel severní (*Galium boreale*), prvosenka jarní (*Primula veris*), srpice barvířská (*Serratula tinctoria*), tužebník obecný (*Filipendula vulgaris*), kakost krvavý (*Geranium sanguineum*), oman vrbolistý (*Inula salicina*), kamejka modonachová (*Lithospermum purpureocaeruleum*) nebo ostřice plstnatá (*Carex tomentosa*). Na místech s výskytem významných druhů rostlin je důležité neponechávat vytěženou dřevní hmotu a těžební zbytky.

Při lesnických zásazích by měly být šetřeny i vzácnější dřeviny jako jilm habrolistý (*Ulmus minor*), jilm vaz (*Ulmus laevis*), hrušeň polníčka (*Pyrus pyraeaster*) a jablň lesní (*Malus sylvestris*). Stromy je rovněž vhodné označit a ponechávat i jedince odumírající a rozpadající se.

Jako prostředí pro vzácné i běžné druhy hub je nutné v lesních porostech ponechávání odumřelé dřevní hmoty v různých formách (stojící, ležící, torza, vývraty, různé druhy, větší obvody). Není vhodné provádět přípravu půdy před výsadbou.

Management geograficky a stanovištně nepůvodních druhů:

Nejproblematičtějším druhem je **dub červený** (*Quercus rubra*), který se lokálně vyskytuje ve větší příměsi a občas přirozeně živelně zmlazuje. Jeho opad má negativní dopad

na bylinné patro. V rámci výchovných zásahů je nutná jeho přednostní redukce, zvláště je nutné jeho cílené odstraňování při prořezávkách a probírkách v mladších porostech. Pařízky je možné ošetřit kontaktním herbicidem.

Destruktivní dopad na bylinné patro mají i výsadby smrku ztepilého (*Picea abies*). V rámci Žiželického lesa se však vykytuje zcela výjimečně. Důležité je nepoužívat ho při zalesňování. Při zalesňování je důležité nepoužívat i další problematické dřeviny jako je borovice vejmutovka (*Pinus strobus*), javor jasanolistý (*Acer negundo*) nebo trnovník akát (*Robinia pseudacacia*) ani další stanovištně nepůvodní dřeviny.

Z několika starších porostů se roztroušeně zmlazuje i dub cer (*Quercus cerris*). Ojediněle bylo zaznamenáno zmlazení modřínu evropského (*Larix decidua*). Tyto druhy bude snadné odstraňovat nebo udržovat jen v minimální příměsi při prořezávkách a probírkách.

Invazní druhy rostlin v současnosti nepředstavují vážný problém, z expanzních druhů se místy na pasekách šíří třtina křovištní (*Calamagrostis epigejos*). Je předpoklad, že její přítomnost se sníží v souvislosti s odrůstáním náletů a výsadeb.

d) péče o živočichy

Plán péče je zpracován s ohledem na zachování a posílání jediné **populace hnědáška osikového** (*Euphydryas maturna*) v ČR. Postupy hospodaření v lesních porostech jsou popsány v příslušných kapitolách péče o les. Nutností je pěstování světlého typu lesa a péče o jasan jako živnou rostlinu housenek. Jasan ztepilý je nutné udržovat v porostech i vysazovat, i když v současnosti v celé ČR trpí houbovými patogeny. V podrostu světlého lesa, v lemech, na pasekách, v okolí odvodňovacích příkopů a cest je nutné udržovat přítomnost nektaronosných keřů, především ptačího zobu obecného (*Ligustrum vulgare*) a ostružiníku křovitého (*Rubus fruticosus* agg.) dále i svídy krvavé (*Cornus sanguinea*), kaliny obecné (*Viburnum opulus*), řešetláku počistivého (*Rhamnus cathartica*) a krušiny olšové (*Frangula alnus*). I v souvislosti s výskytem zvláště chráněných druhů rostlin bude pro hnědáška velice prospěšné udržování několik lesních světlín se solitéry mladých jasanů a skupinkami nektaronosných keřů. Z lemu cest a svahů odvodňovacích příkopů se nesmí odstraňovat perspektivní mladé jasaný a je nutné na nich udržovat i přítomnost nektaronosných keřů. Nicméně lesní dopravní a rozdělovací síť bude udržována s ohledem na potřeby lesního hospodaření včetně nezbytného výřezu nektaronosných keřů. Údržbu cest a průseků je však nutné provádět mimo období letu imag a žíru housenek hnědáška (květen – srpen).

Nutný je pravidelný monitoring na základě kterého může dojít k modifikacím managementu a návrhů nových zásahů. Pokud by se cca do 3 let (do roku 2019) samovolně nevytvořila populace hnědáška, bude nutné přistoupit k jeho repatriaci z Dománovického lesa. Vhodná místa jsou v severní části PSK 1D1, v PSK 1B1 a v managementových prosvětlených plochách v PSK 1D9 (především ve střední ploše). Repatriace musí být koordinována AOPK ČR.

V současnosti je patrný nedostatek mrtvého dřeva všech typů. Je proto nutné ponechávat v porostech nejen část stojící odumřelé dřevní hmoty, ale i zbytky zlomů či padlých stromů. Takto ponechaná dřevní hmota, spolu s pařezy, zaručují ideální stanoviště mimo jiné i pro vývoj **roháče obecného** (*Lucanus cervus*) nebo tesaříku pilunu (*Prionus coriarius*). Množství ponechané dřevní hmoty je nutné dohodnout s vlastníky porostů a mělo by odpovídat příslušné metodice MŽP ČR. V rámci podpory druhové rozmanitosti dřevin je z hlediska hmyzu žádoucí podporovat výskyt jilmu, na který je vázána řada specializovaných druhů. Pro řadu druhů (např. zlatohlávka skvostného (*Protaetia aeruginosa*)) je nutné zachování dutinových stromů, které by měly být alespoň částečně osluněné.

K podpoře populací vodních bezobratlých a obojživelníků je možné vytváření menších mělkých vodních ploch přehrazením odvodňovacích příkopů a případně i budování malých

tůní. Budování tůní však musí předcházet podrobný průzkum lokalit, aby nedošlo k ohrožení populací chráněných a významných druhů organismů.

Zaměření na pěstování světlejšího typu lesa by nemělo ohrozit žádné z významných druhů ptáků. Druhy hnízdící v dutinách je možné podpořit ponecháváním doupných stromů.

3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území

a) lesy

Přílohy:

Příloha T1 - Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich
(Tabulka k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2).

Příloha M3 - Mapa dílčích ploch a navržených zásahů

b) nelesní pozemky

Příloha:

Příloha T2 - Popis dílčích ploch a objektů na bezlesí a nelesních pozemcích a výčet plánovaných zásahů v nich

Příloha M3 - Mapa dílčích ploch a navržených zásahů

3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností

Při hospodářském využívání ochranného pásma je třeba respektovat ustanovení § 37 odst. 2) zákona 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, podle něhož je možné jen se souhlasem orgánu ochrany přírody používat chemické prostředky, provádět vodohospodářské úpravy, stavební činnosti a změny kultury pozemků.

Ochranné pásmo by mělo být hospodářsky využíváno tak, aby nebylo zdrojem rušivých vlivů pro území vlastní PP. Při obhospodařování zemědělských pozemků nesmí být používány pesticidy a umělá hnojiva a nesmí být zasahováno do vodního režimu. Pole je vhodné neorat až těsně k lesu a vytvořit tak nové luční lemy o šířce cca 5m a zajistit jejich pravidelné sečení (nekosit ale plošně v době letu imag hnědáka osikového (15.5-15.7.)).

Na polích v lemu lesa v ochranném pásmu PP je vhodné pěstovat nektaronosné plodiny, které kvetou v době letu imag hnědáka osikového jako je svazenka vratičolistá, kmín (dvoulété pěstování), krmná mrkev (nechává se v zemi do dalšího roku) apod. Možné je i pěstování mateřidoušky. Pruh těchto plodin by měl mít šířku cca 5m, na osluněných místech postačí i 1m.

Vytváření lučních porostů v ochranném pásmu a pěstování nektaronosných plodin je žádoucí jak z hlediska biodiverzity, tak z hlediska zachování funkčnosti ochranného pásma. Je proto možné v nezbytných případech tato opatření hradit z prostředků financování péče o vlastní chráněné území, případně mohou hospodařící subjekty uplatňovat náhradu újmy za ztížení zemědělského hospodaření.

Vhodné je podpořit propojení Žiželického lesa na jih se soudním Dománovickým lesem a na západ s EVL Kozí hůra formou podpory regenerace polních cest s alejemi, obnovou remízů a výsadbou biopásů a biokoridorů.

3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu

Orgán ochrany přírody zajistí zaměření a vyznačení v terénu pruhovým značením. Na hranicích PP (na vstupních cestách) budou nainstalovány označníky v celkovém počtu 3 ks (umístění viz příloha č. M8).

3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území

Vhodné je lesní porosty překategorizovat na les zvláštního určení.

Plán péče je navržen se zkrácenou platností do roku 2025 tak, aby bylo možné výstupy následujícího plánu péče zpracovat do nového LHP.

Návrh bližších ochranných podmínek PP Žiželický les:

- používání chemických prostředků jen se souhlasem OOP
- obnovní těžby by bylo možné realizovat jen po předchozím projednání s OOP
- měnit vodní režim jen se souhlasem OOP
- zákaz záměrného rozšiřování geograficky a stanovištně nepůvodních dřevin
- zákaz frézování pařezů
- mechanická příprava půdy jen se souhlasem OOP

3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností

Není žádoucí podpora rekreačního a sportovního využití území. Nedoporučuje se vyznačení nových turistických stezek a cyklostezek.

Vzhledem k ohrožení hnědáka osikového rekreačním sběrem hmyzu doporučujeme zřízení stále strážní služby v době letu imág (konec května až začátek července), v horším případě alespoň časté návštěvy strážní služby v této době a namátkové po zbytek roku.

3.6 Návrhy na vzdělávací využití území

Propagace lokality zvyšuje riziko decimace populace hnědáka nezodpovědnými sběrateli. V tomto směru je tedy nutná jistá obezřetnost. Nicméně je důležitá informovanost vlastníků, zastupitelů i obyvatel dotčených obcí nejlépe formou osobních kontaktů případně i cílených přednášek zaměřených na jedinečnost vybraných druhů a problematiku managementu.

3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území

Nutný je pravidelný monitoring hnědáka osikového, zároveň je nutné sledovat dopady managementu na další významné druhy. Cílem je najít řešení, která maximalizují ochranný účinek managementu, tedy přinesou nejlevnější prospěch maximálnímu počtu ohrožených druhů.

Je nutné průběžně hodnotit různé typy managementu z hlediska ekonomiky a trvalé udržitelnosti hospodaření na lokalitách a postupně zjistit, jaký management bude nejlevnější, přinese pokud možno nejvyšší výnos a současně bude vyhovovat zájmům druhům.

V průběhu platnosti plánu péče doporučujeme zpracovat odborné průzkumy zaměřené na cévnaté rostliny, měkkýše, motýly a brouky a případně i na houby.

Vhodné je také podporovat účelně nastavenou výzkumnou činnost v rámci diplomových a disertačních prací nebo grantových úkolů.

4. Závěrečné údaje

4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů prací)

Druh zásahu (práce) a odhad množství (např. plochy)	Orientační náklady za rok (Kč)	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
Jednorázové a časově omezené zásahy		
Doplnění pruhového značení 3,2 km	-----	4 800, -
Doplnění a údržba značení státními znaky 3 ks	-----	9 600, -
Lesnické zásahy – rozebrání a znovu složení oplocenek pod prořezávanými porosty (podpora přirozeného zmlazení a výsadeb, ochrana proti poškození zvěří) (cca 1025 m v 1D9)		51 250, -
Lesnické zásahy – oplocení prosvětlovacích sečí (cca 3280 m)		393 600, -
Lesnické zásahy – oplocení kotlíků v 1B8 (cca 640 m)		76 800, -
Lesnické zásahy – oplocení experimentálních plochy středního lesa v 1C5 (cca 500 m)		60 000, -
Lesnické zásahy - výsadba JS (obalované sazenice) cca 2080 ks – podsadby clonných sečí (5,2 ha - 400 ks/ha).		40 560, -
Lesnické zásahy - výsadba JS (obalované sazenice) výsadby na holiny do oplocenek po odtěžení mýtných porostů (cca 2,4 ha - 1000 ks/ha).		46 800, -
Lesnické zásahy - výsadba JS na starší paseky (cca 270 ks poloodrostků (odrostků)) do funkčních oplocenek		18 900, -
Lesnické zásahy – individuální ochrana odrostků JS v 1B5a (20 ks)		3700, -
Pravděpodobné lesnické zásahy - výsadba JS (vylepšení) na starší paseky (cca 600 ks poloodrostků (odrostků)) do funkčních oplocenek pokud neodrostou stávající výsadby.		42 000, -
Inventarizační průzkum cévnaté rostliny (celá PP)		45 600
Inventarizační průzkum motýli (celá PP)		57 000, -
Inventarizační průzkum měkkýši (10 ha)		9 000, -
Inventarizační průzkum brouci (celá PP)		57 000, -
Jednorázové a časově omezené zásahy celkem (Kč)	-----	907 610, -
Opakované zásahy		
Prořezávky a probírky – cílené uvolňování JS ve vybraných mladších porostech (1C2 a 1C2a) + vytvoření světlin, celkem cca 1,62 ha, cca 2 x po dobu platnosti plánu péče (dle potřeby).	12 960, -	25 920, -
Prostřihávky – cílené uvolňování JS a dalších	6 000, -	12 000, -

cílových dřevin, redukce nežádoucího zmlazení keřů, DBC, OS, LP, HB ve třech již prosvětlených plochách v PSK 1D9, celkem na 1,5 ha, cca 2 x po dobu platnosti plánu péče (dle potřeby)		
Opakované zásahy celkem (Kč)		37 920, -
N á k l a d y c e l k e m (Kč)	-----	945 530, -

Poznámky:

Náklady na některé činnosti jsou velice obtížně vyčíslitelné ((např. experimentální plochy – silné proředění mladých lesních porostů nebo cílené prosvětlování středně starých i starších porostů, kde až na základě dohody s vlastníky bude zřejmé, jaké položky bude nutné zaplatit (zda se bude platit např. i těžba a vyklizování dřevní hmoty apod.), podobně i podpora pěstování nektaronosných plodin v OP). Lze předpokládat, že některé náklady na jejich realizaci mohou být kompenzovány i náhradou újmy dle § 58 zákona č. 114/1992 Sb. nebo z dotačních prostředků AOPK ČR určených na realizaci záchranného programu hnědáka osikového.

Rozsah prostřihávek, prořezávek a probírek je pouze orientační – závislosti na odrůstání nejmladších výsadeb a náletů budou ke konci platnosti plánu péče patrně nutné další zásahy zaměřené na uvolňování perspektivních jasanů.

Množství a lokalizace výsadeb a dosadeb JS je pouze orientační. Zohledňuje stav na počátku platnosti plánu péče. V pozdějších letech se nutnost dosadeb bude jistě měnit v závislosti na odrůstání výsadeb a náletů, odumírání vlivem sucha a chorob, poškození při odcloňování a úspěšnosti přirozeného zmlazení.

Rozsah výřezu nežádoucího zmlazení geograficky nepůvodních a expanzních dřevin nebyl vyčíslen. Nelze však vyloučit, že místy může dojít k nežádoucímu zmlazení DBC, případně i HB, LP, OS, keřů apod.

4.2 Použité podklady a zdroje informací

- AOPK ČR, Lesy České republiky, s. p., Sdružení vlastníků obecních a soukromých lesů v ČR, Vojenské lesy a statky ČR, s.p., VÚKOZ (2006). Pravidla hospodaření pro typy lesních přírodních stanovišť v evropsky významných lokalitách soustavy Natura 2000: Výsledek jednání pracovní skupiny ustanovené při Ministerstvu životního prostředí České republiky a složené ze zástupců jmenovaných organizací. PLANETA. XIV, 9, 40 pp.
- AOPK ČR (2015): Soubor doporučených opatření pro evropsky významnou lokalitu Dománovický les
- BENEŠ J., KONVIČKA M., DVOŘÁK J., FRIC Z., HAVELDA Z., PAVLÍČKO A., VRABEC V., WEIDENHOFFER Z. (2002) Motýli České republiky: Rozšíření a ochrana I.,II. Společnost pro Ochranu Motýlů, Praha, 857 pp.
- ČÍŽEK O. a kol. (2005a): Plán péče o přírodní rezervaci Dománovický les na období 2006-2015, 59 pp.
- ČÍŽEK O, KONVIČKA M., BENEŠ J. (2005b): Záchranný program hnědáka osikového v České republice. entomologický ústav AV ČR, České Budějovice, 78 pp.
- FARKAČ J., KRÁL D. & ŠKORPÍK M. [eds.] (2005): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Bezobratlí. AOPK ČR, Praha, 760 pp.
- GRULICH V. (2012): Red List of vascular plants of the Czech Republic: 3rd edition. – Preslia 84: 631–645.
- HOŠEK E. (1959): Historický průzkum lesa pro LHC Chlumeck nad Cidlinou. Ms. Depon. In ÚHUL, pobočka Hradec Králové, 64 pp.
- CHYTRÝ M.; KUČERA T.; KOČÍ M. (eds.) (2001). Katalog biotopů České republiky: Interpretační příručka k evropským programům Natura 2000 a Smaragd. Vyd. 1. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, 307 pp.
- CHYTRÝ M. ed. (2010): Vegetace České republiky. 1. Travinná a keříčková vegetace. 2. vydání. Academia, Praha, 528 pp.
- CHYTRÝ M. ed. (2011): Vegetace České republiky. 3. Vodní a mokřadní vegetace. Academia, Praha, 828 pp.
- CHYTRÝ M. ed. (2013): Vegetace České republiky. 4. Lesní a křovinná vegetace. Academia, Praha, 552 pp.
- JERSÁKOVÁ J., KINDLMANN P. (2004): Zásady péče o orchidejová stanoviště. Protisk, s.r.o., České Budějovice, 120 pp.
- KADAVÝ J., KNEIFL M., SERVUS M., KNOTT R., HURT V., FLORA M. (2011). Nízký a střední les – plnohodnotná alternativa hospodaření malých a středních vlastníků lesa – obecná východiska. Lesnická práce, s.r.o., Kostelec nad Černými lesy, 296 pp.
- KOLEKTIV AUTORŮ, SOM (2015): Zpráva o monitoringu hnědáka osikového (*Euphydryas maturna*) pro AOPK ČR, SOM, 13 pp.
- KONVIČKA M, ČÍŽEK L, BENEŠ J (2004): Ohrožený hmyz nížinných lesů: ochrana a management. Sagittaria, Olomouc, 79 pp.
- KUBÁT K., HROUDA L., CHRTEK J. jun., KAPLAN Z., KIRCHNER J. a ŠTĚPÁNEK J. /eds./ (2002): Klíč ke květeně České republiky. Academia, Praha, 928 pp
- NEUHAUSLOVÁ Z., et al., (1998): Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky, Academia, Praha, 341 pp.
- MARHOUL P.; TUROŇOVÁ D. (eds.) (2008). Zásady managementu stanovišť druhů v evropsky významných lokalitách soustavy Natura 2000: metodika AOPK ČR. 1. vyd. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, 161 pp.
- MÍCHAL I., PETŘÍČEK V. [eds.] (1998): Péče o chráněná území II. - Lesní společenstva, AOPK ČR, Praha. 714 pp.
- NOŽIČKA F. (1957): Přehled vývoje našich lesů. SZN, Praha, 463 pp.

PIPEK O. a kol. (20015): Plán péče o přírodní rezervaci Dománovický les na období 2015-2026, 90 pp.

POLENO Z., VACEK S. a kol. (2007): Pěstování lesů II, Teoretická východiska pěstování lesů. Lesnická práce, Kostelec n. Č. lesy. 463 pp.

RYBKA V.; RYBKOVÁ R.; POHLOVÁ R. (2004). Rostliny ve svitu evropských hvězd: Rostliny soustavy NATURA 2000 v České republice. Vydání 1. Olomouc: Sagittaria. 87 pp.

SKALICKÝ V. (1988): Regionálně fytogeografické členění. – In: Hejný S., Slavík B. /eds/: Květena České socialistické republiky 1. Academia, Praha, 103-121.

UTINEK D. (2009): Rámcové směrnice pro pěstování středního lesa – Ochrana přírody 4/2009, Příloha I, 4 pp.

UTINEK D. (2014): Střední a nízký les – proč a jak (I. a II. část) – Ochrana přírody 4 a 5/2014: 12-15.

VACEK S., SIMON J., REMEŠ J. (2007): Obhospodařování bohatě strukturovaných a přírodě blízkých lesů. Lesnická práce, Kostelec n. Č. lesy. 448 pp.

ZATLOUKAL V. (2013): Management tlejícího dřeví v lesích zvláště chráněných území. Metodika MŽP, 25 pp.

Internetové zdroje:

AOPK ČR. Nálezová databáze ochrany přírody. [on-line databáze; portal.nature.cz]. RRRR-MM-DD; [cit. RRRR-MM-DD]

Vyhledávání parcely. ČESKÝ ÚŘAD ZEMĚMĚŘIČSKÝ A KATASTRÁLNÍ. *Nahlížení do katastru nemovitostí* [online]. 2013 [cit. 2014-09-31]. Dostupné z:

<http://nahlizenidokn.cuzk.cz/VyberParcelu.aspx>

Geologická mapa 1:50 000. *Česká geologická služba: Mapová aplikace, verze 1.1* [online].

2014 [cit. 2014-12-11]. Dostupné z: [http://](http://www.geology.cz/app/ciselniky/lokalizace/show_map.php?mapa=g50&y=711921&x=1032549&s=1)

http://www.geology.cz/app/ciselniky/lokalizace/show_map.php?mapa=g50&y=711921&x=1032549&s=1

Národní geoportál INSPIRE: <https://geoportal.gov.cz/>

AOPK ČR 2014. Nálezová databáze ochrany přírody. [on-line databáze; portal.nature.cz]. [cit. 2014-12-11]

Vlastní terénní šetření v letech 2015 – 2016.

4.3 Seznam používaných zkratk

AOPK ČR – Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky

DP – dílčí plocha

EVL – evropsky významná lokalita

GIS – geografické informační systémy

IUCN – International Union for Conservation of Nature (Mezinárodní svaz pro ochranu přírody)

JPRL – jednotka prostorového rozdělení lesa

KN – katastr nemovitostí

LHC – lesní hospodářský celek

LHO – lesní hospodářská osnova

LHP – lesní hospodářský plán

MO – místní organizace

MS – myslivecké sdružení

NDOP – nálezová databáze ochrany přírody

OOP – orgán ochrany přírody

OPRL – oblastní plán rozvoje lesů

PDS – přirozená dřevinná skladba
PK – pozemkový katastr
PLO – přírodní lesní oblast
PSK – porostní skupina
PUPFL – pozemky určené k plnění funkcí lesa
SLT – soubor lesních typů
SND – stanovištně nevhodné dřeviny
TTP – trvalý travní porost
USOP – ústřední seznam ochrany přírody
ZCHÚ – zvláště chráněné území

Plán péče zpracoval:

Ing. Jaroslav Pipek – AOPK ČR, regionální pracoviště Střední Čechy

5. Obsah

1. Základní údaje o zvláště chráněném území.....	3
1.1 Základní identifikační údaje	3
1.2 Údaje o lokalizaci území.....	3
1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí	3
1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma	5
1.5 Překryv území s jinými chráněnými územími	5
1.6 Kategorie IUCN	5
1.7 Předmět ochrany ZCHÚ	5
1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu.....	5
1.7.2 Hlavní předmět ochrany ZCHÚ – současný stav	6
1.8 Předmět ochrany EVL anebo PO, s kterými je ZCHÚ v překryvu.....	6
1.9 Cíl ochrany	7
2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany	7
2.1 Stručný popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů.....	7
2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti, současnosti a blízké budoucnosti	12
2.3 Související plánovací dokumenty, správní rozhodnutí a právní předpisy	14
2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch.....	14
2.4.1 Základní údaje o lesích	15
2.4.2 Základní údaje o nelesních pozemcích	16
2.5 Zhodnocení výsledků předchozí péče a dosavadních ochrannářských zásahů do území a závěry pro další postup	16
2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize.....	17
3. Plán zásahů a opatření	18
3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ	18
3.1.1 Rámcové zásady péče o území nebo zásady jeho jiného využívání.....	18
3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území	31
3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností.....	312
3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu	312
3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území	32
3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností.....	323
3.6 Návrhy na vzdělávací využití území.....	323
3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území	323
4. Závěrečné údaje.....	334
4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů prací).....	334
4.2 Použité podklady a zdroje informací	356
4.3 Seznam používaných zkratk.....	367
5. Obsah.....	39

Součástí plánu péče jsou dále tyto přílohy

Tabulky: Příloha T1 - **Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich**
(Tabulka k bodu 2.5.1 a k bodu 3.1.2).

Mapy: Příloha M1 - **Orientační mapa s vyznačením území**

Příloha M2 - **Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma**

Příloha M3 - **Mapa dílčích ploch a objektů**

Příloha M4 - **Lesnická mapa typologická**

Příloha M5 - **Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů**

Příloha M6 – **Mapa výskytu významných druhů**

Příloha M7 – **Prostor Žiželického lesa v mapě II. vojenského mapování**

Příloha M8 – **Mapa umístění cedulí s malým státním znakem**

Příloha T1 k bodu 2.4.1 a k bodu 3.1.2

Popis lesních porostů a výčet plánovaných zásahů v nich

označení JPRL dle LHP 2016–2025	dílčí plocha	Výměra dílčí plochy (ha)	číslo rámcové směrnice / porostní typ	dřeviny	Zastoupení dřevin (%)	průměrná výška porostu (m)	stupeň přirozenosti	doporučený zásah	naléhavost	poznámka
1A1	Severní část	0,74	1/A	DB	55	0,5	D	Při výchově šetřit JS, přednostně redukovat DBC, v druhé ½ platnosti plánu péče zvážit dosadby odrostků JS, šetřit nektaronosné keře, (minimálně při Z hranici v lemu pole). Při Z okraji nechat odrůst i několik výmladků. Nepoužívat chemii.	2	Oplocenka, zalesněno DB a JS, žádný výstavek. Vtr. nálety BO, BR, OS, místy velice hojně zmlazuje HB a DBC.
				HB	20					
				LP	10					
				DBC	10					
				JS	5					
1A1	Střední část	1,00	1/A	DB	85	0,5	D	Při výchově šetřit JS, přednostně redukovat DBC, v druhé ½ platnosti plánu péče zvážit dosadby odrostků JS, šetřit nektaronosné keře, (minimálně při Z hranici v lemu pole). Při Z okraji nechat odrůst i několik výmladků. Nepoužívat chemii.	2	Oplocenka, zalesněno DB a JS, žádný výstavek, při Z okraji jeden středně starý JS, v lemu pole ptačí zob. Vtr. nálety DBC, CER, BB, TR, LP, BO, JR, JIV
				JS	5					
				HB	10					
1A1	Jižní část	1,00	1/A	DB	80	0,5	D	Při výchově šetřit JS. Dosadby odrostků JS – cca 200 ks při Z, S a V okraji. V cca 2m pásu při Z okraji nelikvidovat keře a výmladky. Dočasně nelikvidovat výmladky DB.	1	Oplocenka, zalesněno DB, žádný výstavek, v lemu pole ptačí zob. Vtr. výsadby a nálety JS, BO, JIV Některé perspektivních odrůstajících JS.
				HB	15					
				LP	5					
1A3		0,08	1/B	SM	100	9	E	Standardní výchova	3	Hustá tyčkovina
1A5	1A5-1	0,55	1/B	BO	90	21	E	Při výchově šetřit veškeré přimíšené perspektivní dřeviny PDS	3	Vtr. HB, BR, DBC, několik starších DB
				LP	10					
1A5	1A5-2	0,21	1/B	BO	100	18	E	Standardní výchova	3	Chudé bylinné patro charakteru bezkolencových doubrav (L7.2)
1A5	1A5-3	0,07	1/A	DB	90	21	D	Standardní výchova	3	Vtr. BO, HB Světlejší tyčovina, chudé bylinné patro charakteru bezkolencových doubrav (L7.2)
				BR	10					
1A5	1A5-4	0,64	1/B	BO	100	21	E	Standardní výchova	3	Vtr. DBC Zapojená nastávající kmenovina, chudé bylinné patro charakteru bezkolencových doubrav (L7.2)
1A5	1A5-5	0,25	2/B	BR	55	18	D	Probírka – šetřit perspektivní DB a JS, odtěžit DBC.	2	Vtr. HB, DB, DBC, BO Světlejší tyčovina. Semenáčky JS a ptačího zobu.
				LP	22					
				JS	22					
				TR	1					
1A5	1A5-6	0,22	2/B	BR	50	19	D	Probírka – šetřit perspektivní DB	2	BO dominuje v východní části. Světlejší tyčovina, v bylinném patře dominuje bezkolenec.
				LP	10					
				DB	5					
				BO	35					

1A10			1/A (2/A)	DB	65	22	D	V severní a jižní části zrealizovat managementové prosvětlovací zásahy – 3 plochy (0,35 -0,6ha) (viz příloha č. 3). V 1 – 3 fázích snížit zakmenění na 0,6-0,7 (přednostně redukovat DBC, HB, LP, podplotit a podsadit JS (400 ks/ha). Ponechat DB + JL, JS, JB, TR. Na plánovaných sečích dle těžební mapy ponechat výstavky DB (cca 10 / ha), případně JS. Dosadby DB + JS 10%. Šetřit JB. Na zbylé ploše mírně prosvětlení jednotlivým výběrem zaměřeným na DBC, HB a LP.	1	Vtr. JS, BO, BOC, BB, JB, BR, TR, JL Novými pasekami rozčleněno na několik částí. Zapojený smíšený, tloušťkově rozrůzněný porost, zjevně relikty středního lesa. Bylinné patro ve světlejších částech velice bohaté, v zapojených částech potlačené. Při J okraji hluboce zavětvený lem lesa s vyšší přítomností JS.
				HB	20					
				LP	14					
				DBC	1					
1B1		0,22	1/A	BK	99	1,5	D	V případě potřeby prořezávka – přednostně odstranit DBC, šetřit veškerý perspektivní JS, JL, DB. Do střední části a mezer - dosadby odrostků JS - 50 ks.	2	Vtr. DB, DBC, BO, BR, JL Malá paseka, při okraji několik výstavků BO. V okolí hojně ptačí zob a svída. V jižním cípu vitální odrůstající zmlazení JS a bohaté bylinné patro. Velice perspektivní pro výskyt hnědáka osikového.
1B5		0,67	1/B	BO	100	22	E	Standardní výchova	3	Vtr. BR, DBC
1B5a		0,13	2/B	BR	100	19	D	Standardní výchova. Do jižního okraje dosadit 20 odrostků JS do individuálních ochranných.	2	Vtr. DB, LP Při jižním okraji je pás bez stromů.
1B8		9,53	1/B	BO	82	23	E	Je žádoucí zahájit obnovu v čistě BO porostech - holé seče – šetřit JB a další perspektivní vtroušené listnáče. Velikost holých sečí – cca 0,5 ha. Výsadby DB + 10 % JS. Při jižním okraji vytvořit 5 oplocených světlin o rozloze cca 0,1 ha na podporu přirozeného zmlazení JS a cenného bylinného patra. V případě předpokládaného nezdaru přirozené obnovy provést výsadby silných sazenic JS 4000 ks/1 ha. Mírně prosvětlit i okolí kotlíků. Je možné je využít i jako předsunutě obnovní prvky (kotlíky) a vysadit do nich i DB, JD, JL . Zachovat proředený lem lesa. Následně mechanické vyžínání buřeně.	1	Vtr. BR, LP, JS, JB, BB Na většině plochy v bylinném patře dominuje bezkolenec. V cca 40 m širokém pásu při jižním okraji je velice bohaté keřové i bylinné patro (podrost charakteru teplomilných doubrav). V JV cípu vyšší zastoupení DB. Listnatý lem lesa s vyšším zastoupením JS i jeho přirozeným zmlazením.
				BOC	15					
				SM	2					
				DB	1					
1B10		8,08	1/A (2/A)	DB	60	23	D	V severní části zrealizovat managementové prosvětlovací zásahy – 3 plochy po cca 0,5 – 0,6 ha (viz příloha č. 3). V 1 – 3 fázích snížit	1	Vtr. TR Zapojený, tloušťkově rozrůzněný smíšený les – zjevně pozůstatek středního lesa – starší košaté DB).
				HB	10					
				LP	20					

				BR	10			zakmenění na 0,6-0,7 (přednostně redukovat DBC, HB, LP, podplotit a v případě potřeby podsadit JS (400 ks/ha). Ponechat DB + JL, JS, TR. Na čerstvých pasekách při výchově šetřit JS, dočasně neodstraňovat část výmladků LP a DB pro zlepšení mikroklima na holinách (ponechat skupiny výmladků v cca 30 m rozestupech). Roztroušeně ponechat keře ptačího zobu. Nepoužívat chemii. Na zbylé ploše PSK mírné prosvětlení jednotlivým výběrem zaměřeným na DBC, HB a LP.		Severní polovina s bohatým bylinným patrem, při S okraji příměs JS a i zmlazení JS. Výskyt okrotice červené. Jižní polovina chudší, vysýchavější – bylinné patro na pomezí suchých a vlhkých acidofilních doubrav. Dvě nové úzké paseky s výsadbami BK a JS a se semenáčky DBC, BR, JR, CER, LP.
1C1	SV část	0,95	1/A	DB	95		D	Pokud se do 2 let nedostaví zmlazení JS, budou nutné dosadby odrostků JS (cca 200 ks). Výsadby směřovat k okrajům plochy. Při prořezávkách a vyžínání šetřit veškerý perspektivní JS. Nepoužívat chemii. Někácet výstavky (jsou na dožití – byla proplacena újma).	1	Paseka s výsadbou DB a MD. Výsadby málo vitální. Výstavky na dožití – DB 14, LP 1, JS 3. Vtr. nálety HB, JS, JIV. V horní části 5 různých velkých tůní s min. 105 snůškami skokana štíhlého (16.4.2015)
1C1+1C1a		0,88	1/A	DB	85		D	Pokud se do 2 let nedostaví zmlazení JS, budou nutné dosadby odrostků JS (cca 200 ks). Výsadby směřovat k okrajům plochy. Při prořezávkách a vyžínání šetřit veškerý JS. Nepoužívat chemii. Někácet výstavky, většina je na dožití – byla proplacena újma).	1	Paseka s výsadbou DB a MD. Výsadby málo vitální. Vtr. nálety JS, JL, BB Výstavky na dožití – DB 8, JS 7, dále zůstaly i mladší JS (cca 13 ks), 1TR a 1JB
1C2		0,24	1/A	DB	43	4-6	D	Intenzivnější prořezávky – šetřit veškerý perspektivní JS, kolem nich vytvářet malé světliny. Redukce DBC, CER, JIV. V zanedbané jižní část s převahou JIV vytvořit 2 světliny (cca 0,08 ha) – předpoklad náletu JS - viz zakres v příloze č.3. V případě potřeby dosadit JS (cca 200 ks odrostků). Prosvětlit lem při J okraji.	1	Vtr. CER, JS, BO, LP, TR Přehoustlé mlaziny z výsadeb a náletů. Hojně keře (svída, líska, krušina, ptačí zob) a ostružiníky. Místy zcela převažuje BR, v J části hodně JIV. Při J okraji cca 10 m široký keřový lem (už asi mimo les).
1C2a		1,38	1/A	DB	40	3-5	D	V celé PSK intenzivnější prořezávky – uvolnit perspektivní JS, udržovat malé světliny s JS, odstranit DBC.	1	Vtr. TR, BB, JL, JIV, DBC Směs odrůstajících náletů, výsadeb a výmladků. Místy přehoustlé, místy prořídle s bujným keřovým

				JS	20			Hned u vyslače vytvořit světlinu (0,04 ha) se solitery JS - viz zakres v příloze č.3.		patrem.
1C3	JV část	0,90	2/B	BR	58	13	D	Silnější probírka v J části – uvolnit všechny perspektivní listnáče. Na zbylé ploše snížit zastoupení BR ve prospěch dalších dřevin přirozené dřevinné skladby. Šetřit všechny perspektivní JS	2	Vtr. BO, OS V jižní části pás s příměsí SM a JS a trochu bohatším bylinným patrem, jinak dm. bezkolenec .
				LP	1					
				DB	10					
				JS	15					
				SM	15					
				HB	1					
1C3	SZ část	0,62	2/B	BR	65	13	D	Probírka, redukce DBC, šetřit všechny vtroušené perspektivní domácí listnáče na úkor BR	3	Vtr. DBC (v JZ výběžku), JS, LP V bylinném patře dm. bezkolenec.
				DB	35					
1C4		2,74	1/B	BO	94	17	E	Probírka, redukce DBC, šetřit všechny vtroušené perspektivní domácí listnáče	3	2 části. Vtr. LP, JS, OS, HB Většinou hustě zapojené s chudým bylinným patrem (hlavně bezkolenec), místy podrůstá HB a LP
				BR	4					
				DBC	1					
				DB	1					
1C4a		0,24	2/B	JS	70	15	D	Probírky v přehoustlých částech, snížit zakmenění na 0,7 – 0,8. Vyřezat podúrovňové stínící LP i část patra keřového.	2	Vtr TR, vyskytuje se dub zimní i letní. Úzký pás, keřový lem lesa se svídou. Místy hojně podrostlé keři, místy přehoustlé, zdá se z větší části výmladkového původu. Bohaté bylinné patro
				LP	20					
				HB	5					
				DB	5					
1C5	tři menší Z části	1,20	1/A	DB	55	18	D	Mírné probírky, redukce DBC, šetřit perspektivní JS.	3	3 části. Vtr. HB. JS převažuje pouze v JZ části.
				DBC	2					
				BR	8					
				BO	2					
				LP	8					
				JS	25					
1C5	V část	0,83	3/A (1/A)	DB	64	18	D	Ve střední a jižní části je nejvhodnější místo pro založení experimentální plochy středního lesa (oplotit cca 0,75 ha, postup viz RS č. 3/A, zakres viz příloha č. 3). V severní části intenzivnější probírka - snížit zastoupení DBC a následně potlačovat jeho výmladky.	1	Vtr. JIV, CER, BO, LP Zapojený středně starý porost. V J části dm. DB – bohaté E1, v střední části hojněji BR a charakter vlhké kyselé doubravy. V severní části lokálně dominuje DBC + CER V keřové patře LP, HB, svída.
				BR	15					
				HB	10					
				DBC	8					
				OS	1					
				JS	1					
1C9		2,93	1/A (2/A)	DB	55	20	D	a) východní úzká část: – možná je mýtní těžba s ponecháním výstavků	1	Vtr. BR, DBC, OS, BB, Ostrůvkovitě střední etáž HB, v keřovém patře LP, HB, JB.
				HB	40					

				LP	5			(perspektivní DB a JS) cca 5 ks, ponechat i vitální TR a JB ze spodní etáže. (Výhledově perspektivní pro založení experimentální plochy středního lesa spolu s navazujícími mladšími porosty.) b) rozsáhlejší západní část: v JV cípu je možná mýtní těžba s ponecháním prořezaného lemu lesa. Ve zbylé ploše této části PSK zrealizovat managementový prosvětlovací zásah – 1 plocha cca 0,6 ha (viz příloha č. 3). V 1 – 3 fázích snížit zakmenění na 0,6-0,7 (přednostně redukovat DBC, HB, LP, podplotit a podsadit JS (400 ks/ha). Ponechat DB + JL, JS, JB.		Roztroušeně několik starších mohutnějších dubů. Zapojeno – bylinné patro potlačeno. V severní části zjevně trochu chudší. Ve východní úzké části přimíšeny JS a TR, bujné keřové patro.
1C11		0,88	1/A (2/A)	DB	90	21	D	V JV cípu je možná mýtní těžba (společně s 1C9) s ponecháním prořezaného lemu lesa. Při těžbě ponechat i vybrané vitální jedince JS a JL ze spodních etáží.	2	Vtr. TR, DBC, BB V JV cípu několik košatých silnějších DB Bujné keřové patro – JS, svida, ptačí zob, bez. Jednotlivě střední etáž – JS, JL, TR. Bohaté bylinné patro.
1D1		1,96	1/A	DB	90		D	Šetřit zmlazení i výmladky JS. Nadále ponechat výstavky. V případě potřeby dosadit odrostky JS (odhad 200 ks) (přednostně k jižnímu a východnímu okraji).	2	2 části. Na obou částech několik výstavků (DB, JS, JL) Slabě vitální výsadby DB, doplněné JS. V severní části pomístně bujné a perspektivní zmlazení JS.
1D2		0,75	1/A	DB	50	8	D	Intenzivnější prořezávka (přednostně redukovat BR, OS, JIV) – uvolnit potlačené DB, zachovat příměs vitálních JS. Šetřit JB.	1	Vtr. LP, TR, JS, JB Přehoustlé, zanedbané.
1D2a		0,44	1/B	BO	96	10	E	Intenzivnější prořezávka – zachovat příměs vitálních DB, JS	1	Vtr. DBC, JS, HB, LP Přehoustlé Spíše chudší bylinné patro.
1D5		2,85	1/A	DB	40	17	D	Intenzivnější výchova – uvolňování DB, šetřit perspektivní JS, přednostně odstraňovat DBC. Výhledově místy perspektivní pro převod na střední les (společně s 1D2).	2	3 části. Lokálně dominuje BK, LP, BR, DB, místy hojně DBC. Vtr. JS, TR, JIV, JB Dvě jižnější části s chudším bylinným patrem.
1D5a		0,74	2/B	LP	60	18	D	Výchovou podpořit DB a vitální JS. V severní ½ snížit zakmenění a udržovat ho	1	Bujné keřové patro – ptačí zob, LP, JS, svida, hloh, babyka.

				DB	2			na 0,7 a tím podpořit podrost JS.		Místy světliny se zmlazením JS.
				HB	1					
1D9			1/A (3/B)	DB	30	23	D	V pásu mezi dvěma částmi 1D1 je možná mýtní těžba s ponecháním výstavků (ponechat perspektivní DB, JL, JS) – 10 ks. V JV části provést v první ½ platnosti plánu péče 2.etapu prosvětlení na managementových plochách: odstranit cca 1/3 horní etáže (LP, HB, OS), redukce zmlazujících se svídy a OS, prostřihávky – uvolňování naděžných JS, případně opravit oplocení.	1	Vtr. BR, JL, OS, BB V JV části se nacházejí 3 prosvětlené podplocené plochy s naděžným podrostem JS. Výskyt okrotice červené. Bohatý podrost. Zjevně relikty středního lesa.
				HB	30					
				LP	30					
				JS	10					
1D11		3,35	1/A (2/A)	DB	70	24	D	Zrealizovat managementový prosvětlovací zásah – 2 plochy cca 0,5 a 0,75 ha (viz příloha č. 3). V 1 – 3 fázích snížit zakmenění na 0,6-0,7 (přednostně redukovat DBC, HB, LP, podplotit a podsadit JS (v z části 400 ks/ha, ve V části 100 ka/ha). Ponechat DB + JL, JS, JB, TR. Na zbylé ploši probírky - přednostně odstraňovat DBC, HB, LP, šetřit perspektivní JS ve všech etážích. Šetřit JB.	1	Vtr. TR, JL, BB, JB Bohaté bylinné patro. Ostrůvkovitě zmlazení JS – zvláště v SV části. Ve střední části lokálně převažuje DBC.
				DBC	10					
				LP	10					
				HB	8					
				JS	2					

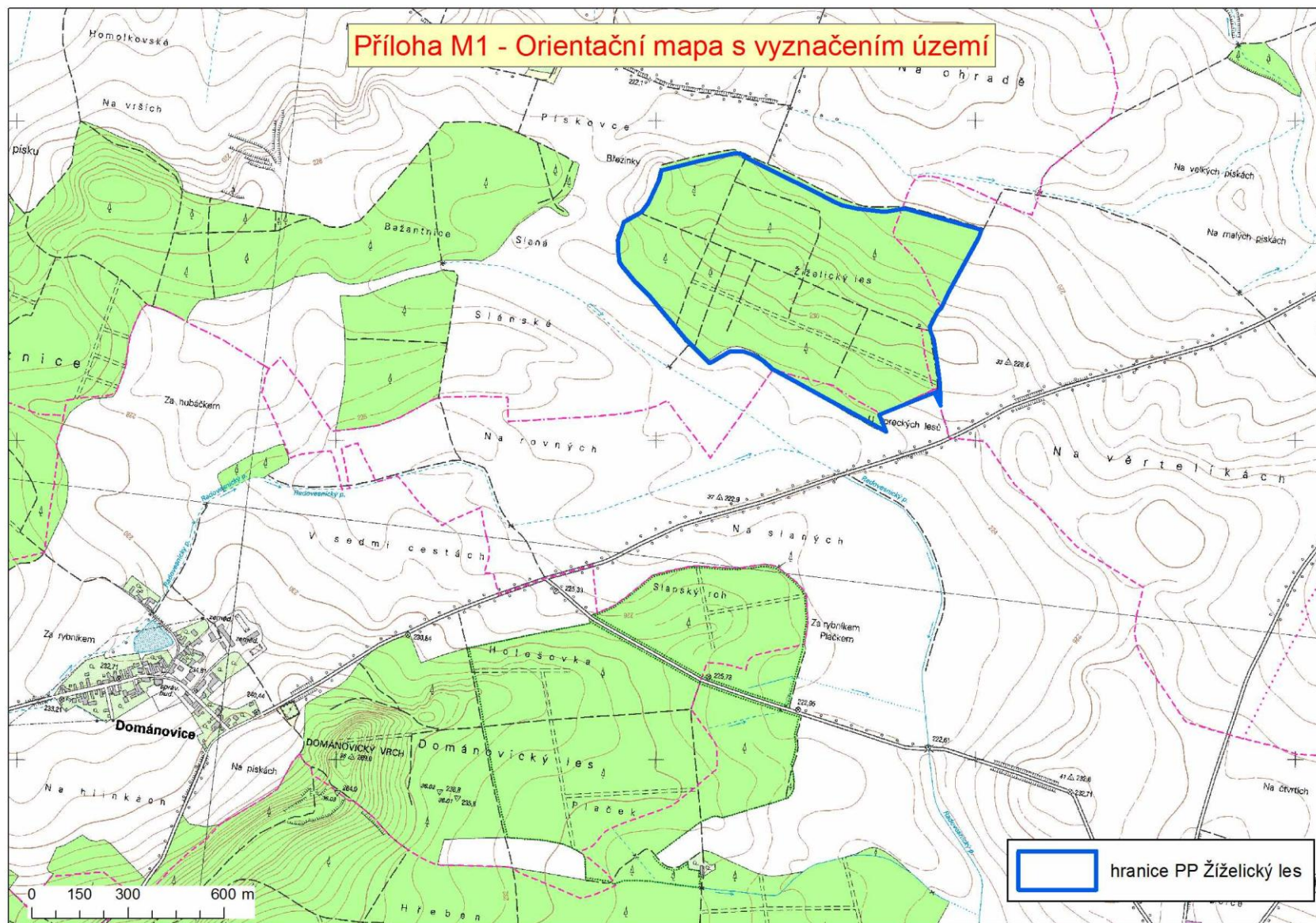
naléhavost - stupně naléhavosti jednotlivých zásahů se uvádí podle následujícího členění:

1. stupeň - zásah naléhavý (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany),
2. stupeň - zásah vhodný,
3. stupeň - zásah odložitelný.

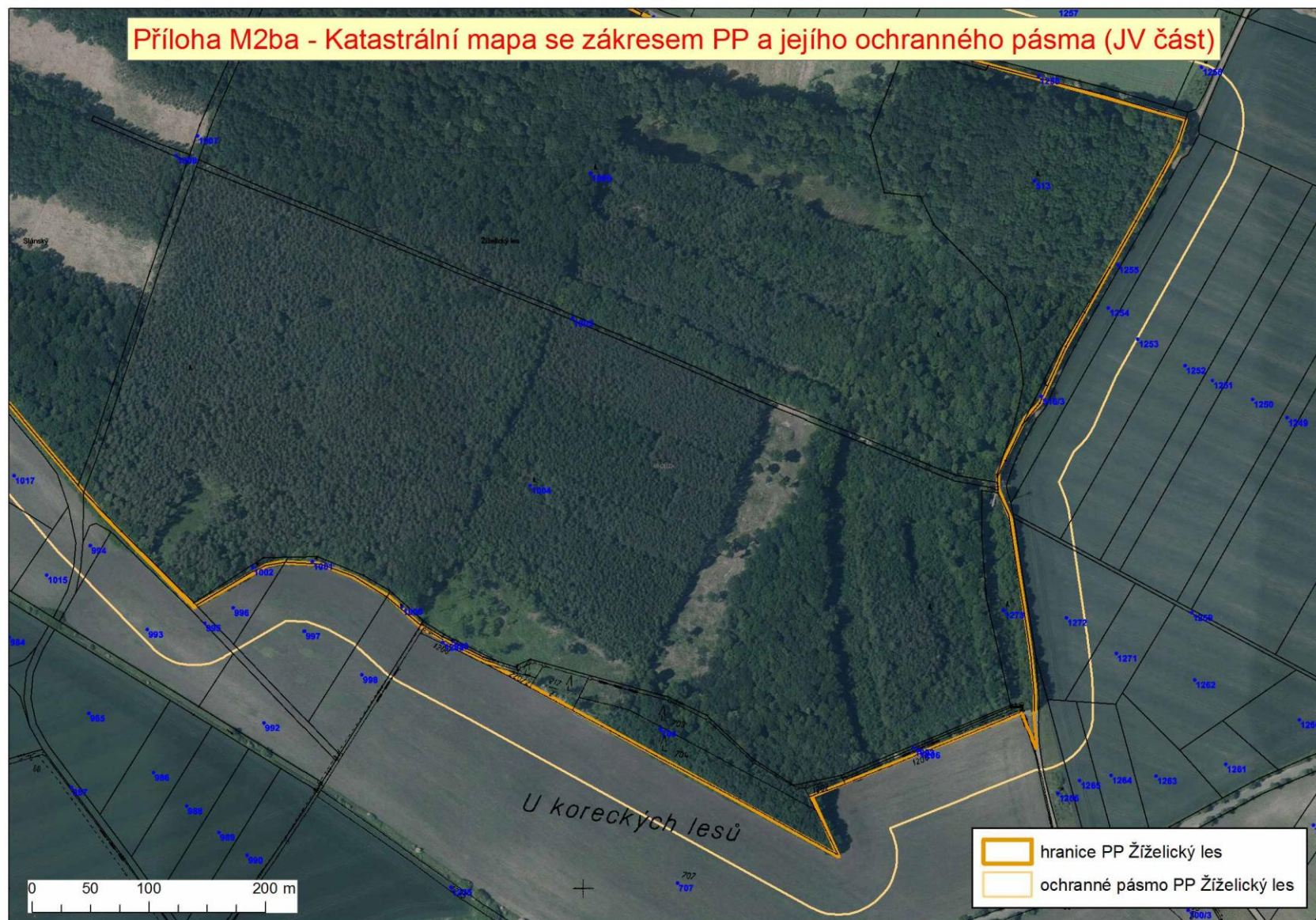
POZN:

V místech s nutností plošnější dosadby poloodrostků (odrostků) JS (DB) - vysazovat v cca 2m sponu.

Nutnost dosadby a podsadby JS, nebo prořezávek a probírek zaměřených na uvolnění perspektivních JS se může během platnosti plánu péče výrazně měnit v závislosti na rychlosti odrůstání výsadby a náletů i odumírání JS vlivem sucha, houbových patogenů apod.

Příloha M2ba - Katastrální mapa se zákresem PP a jejího ochranného pásma (JV část)

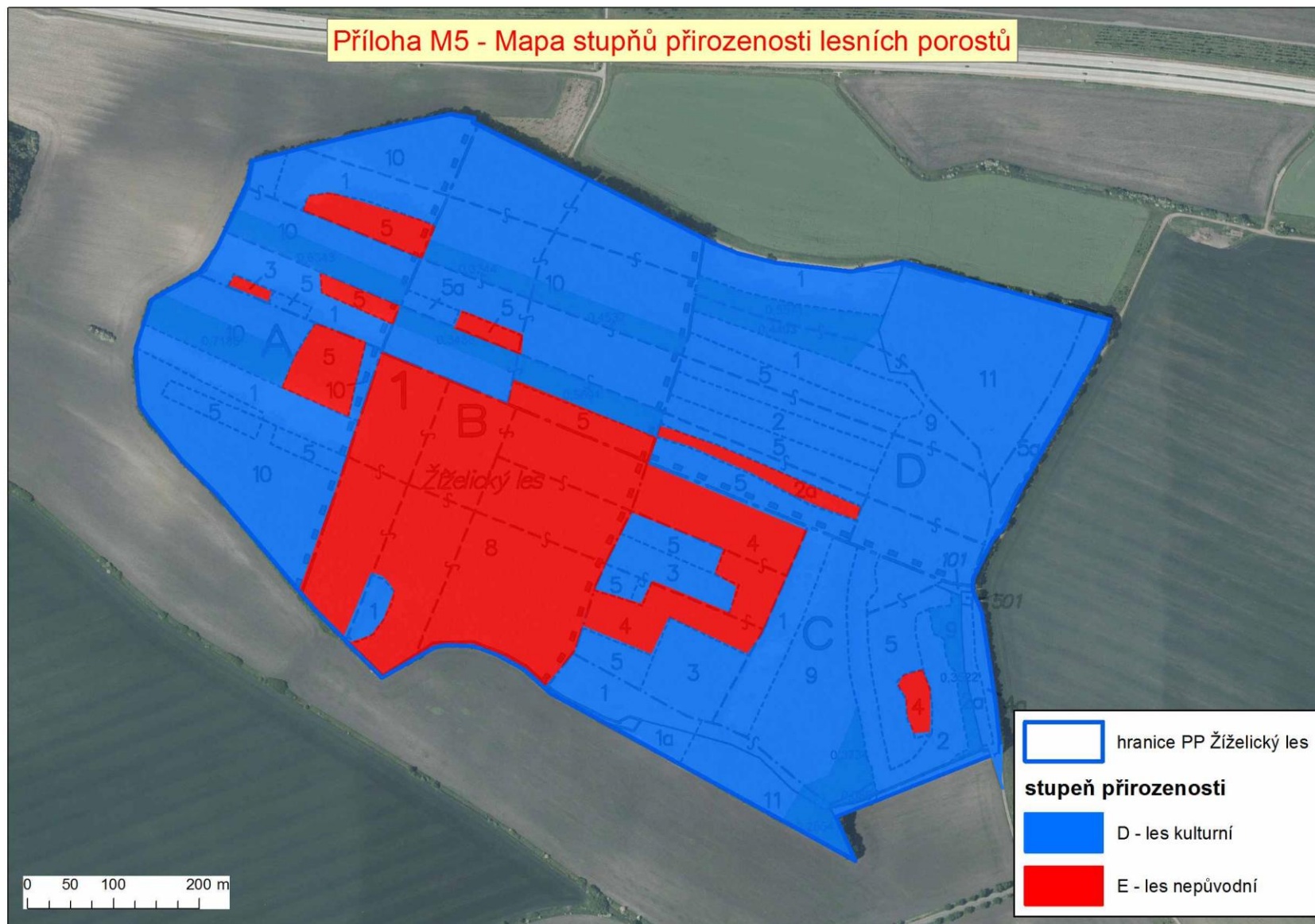
Příloha M3 - Mapa dílčích ploch a objektů - managementové zásahy v lese

Příloha M4 - Lesnická mapa typologická

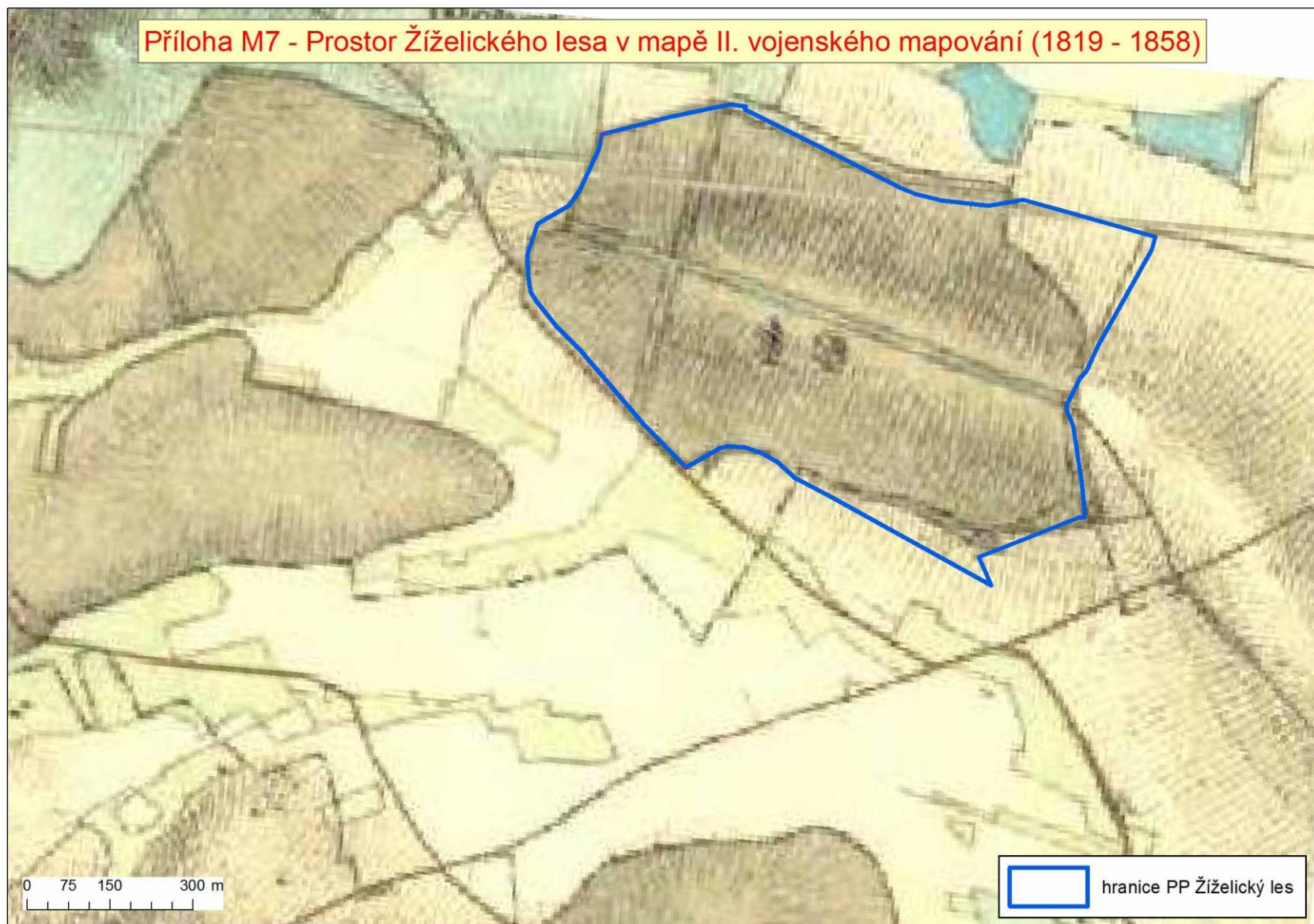
Příloha M5 - Mapa stupňů přirozenosti lesních porostů

Příloha M6 - Mapa výskytu významných druhů

Příloha M7 - Prostor Žíželického lesa v mapě II. vojenského mapování (1819 - 1858)

Příloha M8 - Umístění cedulí s malým státním znakem

